

uygun çözümleri Filistin halkına kabul ettirmeye ve mücadeleyi bastırmaya çalışmaktadır.

Sovyet sosyal - emperyalistleri, siyonist İsrail Devleti'nin meşruluğunu kabul eden ve Filistin sorununu bir mülteci sorunu olarak gösteren kararları, Filistin halkına kabul ettirmeye çalışmaktadır. Sovyet sosyal-emperyalistleri, bir yandan, hemen her yıl, Sovyetler Birliği'nden yahudi göçü yoluyla siyonist İsrail'e önemli yardımda bulunmaktadır.

Filistin halkı, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin sözümona "yardım" larına değil, esas olarak kendi güçlerine dayanmaktadır. Filistin halkı, kendi gücüne dayanarak ve silahlı mücadelede sebat ederek bütün güçlüklerin üstesinden gelecektir. Filistin halkına karşı çeşitli komplolara girilen iki süper devletin çabaları boşunadır. Kahramanca savaşan Filistin halkı, iki süper devletin ve işbirlikçilerinin tertiplerini boşa çıkarmakta, Tel Zaatar'da olduğu gibi destanlar yaratmaktadır.

Filistin halkının kurtuluş mücadelesi, halkımızın giderek artan bir şekilde desteğini kazanmaktadır. Bağımsızlık ve özgürlük için Filistin halkıyla halkımızın düşmanları ortaktır.

İşgal edilen toprakların kurtuluşu için mücadele eden Arap halkları ve anavatanlarının kurtuluşu için savaşan Filistin halkı ergeç zafere ulaşacaktır.

YAŞASIN TÜRKİYE VE FİLİSTİN HALK LARININ KARDESLİĞİ!

YAŞASIN FİLİSTİN HALKININ KURTULUŞ MÜCADELESİ!

Emperyalistlerin desteğindeki siyonistler tarafından, yıllar önce vatanları gasbedilen Filistin halkının kurtuluş mücadelesi, iki süper devletin komplolarına rağmen gelişmektedir.

Filistin halkının mücadelesi haklı bir mücadeledir. Çünkü onlar, bağımsızlık ve özgürlük için, anavatanlarının kurtuluşu için mücadele etmektedirler. Haklı davaları uğruna Filistin halkının yürüttüğü mücadele, dünya halklarının ve Üçüncü Dünya Ülkelerinin geniş desteğini kazanmıştır.

Filistin halkı, şimdiye kadar çeşitli güçlüklerle karşılaşmış ve mücadele içinde çelikleşmiştir. Ortadoğu'da "barış" ın sağlanması adı altında, Filistin halkının milli haklarını hiçe sayan ve siyonist İsrail Devleti'nin meşruluğunu tanıyan hiç bir çözümü kabul etmeyeceğini ve silahı elden bırakmayacağını çeşitli defalar göstermiştir. Teslimiyeti reddetmiştir.

Filistin halkı, mücadele içinde, düşmanlarının yalnızca İsrail siyonistleri ve onları her bakımdan destekleyen ve Filistin halkının mücadelesine karşı çeşitli komplolara girilen ABD emperyalistlerinden ibaret olmadığını, yüzüne "dost" maskesi takan Sovyet sosyal - emperyalistlerinin de, Filistin halkının mücadelesini arkadan hançerlemeye çalışan, başta gelen düşmanlarından birisi olduğunu her geçen gün daha fazla görmektedir.

Ortadoğu'da yoğun bir hegemonya mücadelesi içinde olan iki süper devlet, Filistin halkının mücadelesini ezebilmek için ellerinden geleni yapmaktadırlar. ABD emperyalistleri, Orta Doğu'daki emperyalist çıkarları için Filistin ve Arap halklarına karşı İsrail siyonistlerini her bakımdan desteklemektedir. Sovyet sosyal-emperyalistleri ise Filistin kurtuluş mücadelesini kendi denetimleri altına almaya ve emperyalist çıkarlarına

FİLİSTİN KURTULUŞ ÖRGÜTÜNÜN TÜRKİYE'DE BÜRO AÇMASI ENGELLENMEMELİDİR

Geçen yılın Mayıs ayında, ülkemizde toplanan İslam Ülkeleri Konferansında, Türkiye, Filistin halkının ve Arap halklarının haklı davasını destekleyen kararlara katılmış ve Filistin Kurtuluş Örgütü'nün Türkiye'de büro açması konusunda mutabakata varılmıştı. Ancak Milliyetçi Cephe, Filistin Kurtuluş Örgütü'nün Türkiye'de büro açmasını, Kıbrıs ve diğer konularda pazarlık konusu yapmaktadır.

Bugün birçok ülke, Filistin halkının tek meşru temsilcisi olarak Filistin Kurtuluş Örgütü'nü tanımıştır. Yine bir çok Üçüncü Dünya Ülkesi siyonist İsrail'e diplomatik ilişkisini kesmiştir. Türkiye'nin de katıldığı Birleşmiş Milletler kararınca siyonizmin ırkçılık olduğu kabul edilmiştir. Türkiye siyonist İsrail Devleti'yle diplomatik ilişkiyi kesmelidir. Filistin Kurtuluş Örgütü'nün Türkiye'de büro açması engellenmemelidir.

Filistin Halkıyla Dayanışma Gecesi Dolayısıyla Yılmaz Güney'in Gönderdiği Mesaj:

Yiğit Filistin Halkına!..

Emeğin kurtuluşu için mücadele eden biz Türkiye emekçileri ve devrimcileri, yiğit Filistin Halkının emperyalizme ve siyonizme karşı sürdürdüğü şanlı ulusal kurtuluş mücadelesinin zaferle sonuçlanacağına inanıyoruz. Filistin Halkının ulusal haklarını kazanma ve ABD emperyalizminin uşağı siyonist İsrail tarafından gasbedilen yurtlarını kurtarma mücadelesini yürekten destekliyoruz. Filistin Halkının zaferi, ezilen dünya halklarının zaferi olacaktır.

Suriye'nin Lübnan'a saldırması, Filistin davasının savaşçıları için gerici hristiyan faşistleriyle birlikte hunharca katletmeleri, şanlı Tel Zaatar direnişi ve acısı, FKÖ savaşçıları silahsızlandırma çabaları, şu gerçeği inkar edilmez bir biçimde açığa çıkartmıştır: Filistin Halkının silahlı Ulusal Kurtuluş Hareketinin önündeki engeller ve düşmanları sadece ABD emperyalistleri ve İsrail siyonistleri değil, aynı zamanda Sovyet sosyal-em-

peryalistleri ve onun işbirlikçisi gerici Arap yönetimleridir.

Yiğit Filistin Halkı silahlı mücadelesini zafere kadar sürdürmeli, silahlarını teslim etmemelidirler. Hem ABD, hem de Sovyet sosyal - emperyalistlerinin ve onların kuklalarının oyunlarını bozmalılar. Bu konuda verilecek mücadeleyi de kararlılıkla destekleyeceğiz ve yollarında olacağız.

Filistin Kurtuluş Hareketi, Türkiye emekçilerinin her türlü emperyalizme karşı yürüttüğü mücadelenin şanlı bir parçasıdır. Yüreğimiz Filistin Halkının yüreğiyle birlikte çarpmaktadır.

Yaşasın Filistin Halkının Silahlı Ulusal Kurtuluş Hareketi!

Yaşasın ezilen dünya halklarının ve devrimcilerinin militan dayanışması ve birliği!

Filistin Halkı zafere ulaşacaktır!

Türkiye emekçilerinden Filistin Halkına selâm!.. Bin selâm!..

YILMAZ GÜNEY
17 Aralık 1976
Kayseri Cezaevi

NE POLİS JANDARMA KURŞUNU NE İŞKENCE TEZGAHLARI KARANLIK ZİNDANLAR

HALKIN MÜCADELESİNİ DURDURAMAZ

**İŞKENCEYE SON !
İŞKENCECİ KATİLLERDEN
HESAP SORALIM !
İŞKENCECİLER TUTUKLANSIN,
CEZALANDIRILSIN !**

YURTSEVER DEVRİMCİ
BASINA ÖZGÜRLÜK

İKİ MİLLİYETTEN HALKIMIZ ÜZERİNDE YOĞUN BASKI UYGULAYAN FAŞİST DİKTATÖRLÜK, TOM YURTSEVER KURULUŞLAR ÜZERİNDE OLDUĞU GİBİ, YURTSEVER BASIN ÜZERİNDE DE FAŞİST BASKI UYGULAMAKTADIR.

BİR MODDET ÖNCE RİZGARİ DERGİSİNİN YAYINI ENGELLENMİŞ, YAZI İŞLERİ MODORO TUTUKLANMIŞTIR. DEVRİMCİ GENÇLİK DERGİSİ YAZI İŞLERİ MODORO TANER AKÇAM HALEN TUTUKLUDUR VE 34 YILI AŞKIN CEZA İSTENMEKTEDİR. HALKIN KURTULUŞU GAZETESİ'NİN ESKİ SAHİBİ VE ÇALIŞANLARI UZUN SÖRE TUTUKLU KALMIŞ VE GİZLİ ÖRGÜT İDDİASIYLA YARGILANMAKTA DİRLER. HALKIN SESİ DERGİSİ YAZI İŞLERİ MODORO KEMAL DOĞAN, ORDUYA HAKARET İDDİASIYLA ASKERİ MAHKEMECE TUTUKLANMIŞTIR. EN SON HALKIN GÜÇÜ GAZETESİ ÜZERİNDE YOĞUNLAŞAN FAŞİST BASKILAR SONUCU, GAZETENİN ÇIKIŞI ENGELLENMİŞ VE GAZETENİN SAHİBİ TUTUKLANMIŞTIR. EN BASİT DEMOKRATİK HAKLARIN KULLANILMASI DAHI GİZLİ ÖRGÜT İDDİALARIYLA KARŞILAŞMAKTA DİR. BOTON DEVRİMCİLER YURTSEVERLER, DEMOKRATİK KURULUŞLAR, YURTSEVER DEVRİMCİ BASIN ÜZERİNDEKİ BASKILARA KARŞI MÜCADELE EDELMİ.

ASKERİ MAHKEMELER BASINI YARGILAYAMAZ!
HALKIN GÜÇÜ GAZETESİ'NE ÖZGÜRLÜK!
YURTSEVER DEVRİMCİ BASINA ÖZGÜRLÜK!

HALKIN YOLU'NA ÖNERİLERİMİZ

Arkadaşlar, iki süper devletin hegemonya mücadelesinin alabildiğine kızıştığı şu dönemde, faşist diktatörlük iki milliyetten halkımız üzerinde baskılarını her geçen gün daha da yoğunlaştırıyor. Sosyal-emperyalizmin 5. kolu sosyal-faşistler, çeşitli kitle örgütleri ve sendikaları komplocu metodlarla ele geçirmekte ve devrimcilere saldırmak tadırlar.

Bunlara rağmen iki milliyetten halkımızın iki süper devlete ve işbirlikçilerine karşı mücadelesi örgütsüz ve dağınık bir şekilde yükselmektedir.

Halkın Yolu gazetesinin, iki milliyetten halkımızın iki süper devlete

ve işbirlikçilerine karşı mücadelesine önderlik edeceğine ve devrimci bir yön vereceğine inanıyoruz.

Biz Denizli'li iki devrimci olarak Halkın Yolu gazetesinden şunları istiyoruz:

1) Gazetemizin dili sade ve halkın anlayabileceği biçimde olmalıdır.

2) Her türlü sağ ve "sol" sapmalarla karşı ideolojik kavgasını hızlandırmalı ve küfürlü dil den kaçınılmalıdır.

3) Kitlelerden gelen istekler devrimci bir şekilde değerlendirilmelidir.

Halkın Yolu gazetesine devrimci selamlar...

Denizli'den
İki Devrimci

AKDENİZ AKDENİZLİLERİNDİR

TSİP revizyonistlerinin yayın organı Kitle gazetesi, geçtiğimiz günlerde, "Akdenizdeki Sovyet donanmasının barış meleti olduğunu" iddia etti. TSİP, revizyonistleri bu tutumlarıyla Sovyet Sosyal-emperyalistlerine, sadakatin yeni bir örneğini vermektedirler.

Dünya çapında yoğun bir hegemonya mücadelesi içinde olan iki süper devlet, hemen her bölgede olduğu gibi, Akdeniz'de de savaş filoları bulundurmakta, Akdeniz ülkeleri ve haklarının güvenliğini ve Akdeniz'de barışı tehdit etmektedir. Onlar bir yandan "silahsızlanma" dan söz etmekte, gerçekte ise alabildiğine silahlanmakta, dünyanın emperyalistlerine peşkeş

hemen her bölgesinde askeri varlıklarını güçlendirmektedirler.

Son yıllarda, özellikle Sovyet sosyal-emperyalistleri, Boğazlar üzerindeki egemenlik haklarımızı çiğneyerek, savaş filolarını, uçak gemilerini Akdeniz'e indirmek, bölgedeki askeri varlığını arttırmaktadır. Onlar eski Rus Çarlarının emellerini benimsemişlerdir. Donanmalarının, deniz aşırı menfaatlerini koruyacak güce olduğunu söyleyerek böbürlenmektedirler. Deniz aşırı menfaatlere sahip olanlar, eskiden bu yana sömürgeciler ve emperyalistlerdir.

Ülkemizi Rus sosyal-emperyalistlerine peşkeş

çekmekten başka bir amacı olmayan TSİP revizyonistlerinin sahtekarlığı, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin dünya halklarının baş düşmanlarından biri olduğunu, saldırgan ve savaş kıskırtıcısı olduğunu gerçeğini gizleyemez. Akdeniz'deki Sovyet donanması, "barış meleti" değil, Akdeniz ülkeleri ve halkları için baskı ve tehdit unsuru, Akdeniz'de barışı ve güvenliği tehdit eden sosyal-emperyalist saldırı ve yayılmanın aracıdır.

BOĞAZLAR SAVAŞ GEMİLERİNE KAPATILSIN!

AMERİKAN VE RUS SAVAŞ FİLOLARI AKDENİZ'DEN DÖLSÜN!

AKDENİZ AKDENİZLİLERİNDİR!

İZMİR

İNÖNÜ LİSESİNDEN

DEVİRCİ ARKADAŞLARA

İzmir İnönü Lisesinden 33 devrimci arkadaş, gazetemize mektup yazarak görüş almak istediklerini bildiriyorlar. Halkın Yolu, bütün devrimci arkadaşların çabalarıyla güçlenecektir. Arkadaşların bu istekleri bize güç vermektedir. Halkın Yolu'nun işçilere, köylülere ulaştırılması önemli bir görevdir. Ayrıca, bölgenin gönderceğiniz haberler, eleştiriler ve önerileriniz, Halkın Yolu'nun hata ve eksiklerinden arınmasını, güçlenmesini sağlayacaktır. Devrimci selamlar...

HALKIN YOLU

"LASTİK İŞİN SAHTE DEVRİMCİ SENDİKA AĞALARINA KARŞI DA MÜCADELE EDECEĞİZ."

Biz MELAPİRES MELAMİN Sanayii fabrikasında çalışan işçileriz. Bizler, haklarımızı almak ve patrona karşı daha iyi mücadele vermek için sendikalaşmaya karar verdik. İşkolumuz Lastik-İş'e girdiyordu. Ve biz de devrimci bildiğimiz Lastik İş'e gittik, durumumuzu bildirdik. Bizim 13 kişi olduğumuzu öğrenince, 25 kişi olmadan kayıt yapamaz dediler. Kendi çıkarlarını düşünerek, eğer bir greve çıkarsanız cebinizden 30 bin lira çıkar dediler ve bizi geri çevirdiler. Biz de arkadaşlar arasında tekrar toplanarak haklarımızı almak için mücadele etmeye karar verdik. İlk önce isteklerimizi müdüre bildirdik. Oradan da olumsuz cevap alınca direniş yapmaya karar verdik. 9 Aralık günü direnişe başladık. Direnişin 5. günü patron bizi Çeliklepe Jandarma Karakoluna şikayet etmiş ve o gün Çeliklepe Jandarma Komutanı ve Jandarmalar gelip bize niye

KAHROLSUN SARI VE REVİZYONİST SENDİKA AĞALARIN!

YAŞASIN İŞÇİLERİN, KÖYLÜLERİN TÜM HALKIN BİRLİKTE MÜCADELESİ!

NE AMERİKA, NE RUSYA! KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM!

MELAPİRES MELAMİN İşçileri

çin daha çok direneceklerini hesaplıyor. Haftalık 200 TL. sigortanın lafi bile edilmez başlarken ta bi.

Fabrikada herkese her iş yaptırılmaktadır. Kimenin "benim işim şu" demeye hakkı yoktur. Diyenin ustabaşı payını vermeye hazırdır.

Kış gününde kalorifer bozuktur. Ve kaloriferde görülmeye layık bir borudan ibarettir. Üstelik kırık camlarda hastalık primidir. Sağlık koşullarının kötülüğü saymakla bitmez.

Yemek ve düzenli servisimiz de yoktur. Gece bekçilerimizin bayram tatili bile yoktur.

Oysa patronun kurt köpeği bile bayram tatili yaptı.

Sendika yok fabrikamızda. İşçilerin sendikasının sözünü etmesi soluğu dışarda almaya yeter.

Ancak biz mücadelemiz için yalnızca birliğin da yanışmanın yetmeyeceğini, diğer fabrikalardaki arkadaşlarımızın denemelerinden biliyoruz. Bize HALKIN YOLU'nun ışık tutmasını istiyoruz.

NE AMERİKA NE RUSYA KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!

ÖRNEK TEKSTİL'den

Bir işçi/İZMİR

ARGUAN'DA H
İŞBİRLİKÇİL

Geçtiğimiz ay Malatya'nın Arguan kazasında "İki Süper Devlet ve İşbirlikçilerini Protesto Mitingi ve Yürüyüşü" yapıldı. Başarılı bir kitle eylemi olan bu miting ve yürüyüş üzerine Arguan'lı devrimcilerin gazetemize gönderdikleri yazıyı yayınlıyoruz.

"BİRLEŞİP KARARLILIKLA MÜCADELEYE ATILINCA BAŞARILAMAYACAK HİÇBİR ŞEY YOKTUR."

Arguan'da "İki süper devlet ve yerli işbirlikçilerini protesto mitingi ve yürüyüşü" düzenledik. Miting ve yürüyüşü Halkın Yolu gazetesinin görüşlerini savunan arkadaşlar tertipledi. Egemen güçlerin engellemeleri daha miting çalışmalarının ilk günlerinde başladı.

Oluşturulan ilk tertip komitesinden iki arkadaşımız sudan bahanelerle aranmaya başladı, faşist valinin baskısıyla miting kaymakam tarafından 10 gün ertelendi. Ertelemenin amacı mitingi tatil olmayan bir güne bırakmak ve katılma oranını düşürmekti.

Fakat umdukları gibi olmadı. Mitinge 2000 civarında büyük çoğunluğunu yoksul köylülerin oluşturduğu bir kitle katıldı. Mitingin Çarşamba günü olması nedeniyle işçilerin ve öğrencilerin büyük kesimi mitinge katılamadı.

Kazanın alt ve üst yanında toplanan köylüler iki koldan yürüyerek miting alanına girdiler. Göçeruşağı, Gökağaç ve Kömürlek köylüleri, Kömürlek köyünde pankartlarını açarak yürüyüşe geçtiler, Kızık köyünde Kurutuş'tan gelen köylülerle birleşerek yürüyüşe devam ettiler. Daha sonra yürüyüş koluna Eymir köylüleri de katıldı. Köylüler "Ülke-

ler Bağımsızlık, Milletler Kurtuluş, Halklar Devrim İstiyor", "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız, Bloksuz Türkiye", "Kahrolsun Sömürgecilik", "Herkese İş, Köylüye Toprak, Halka Hürriyet" pankartlarından başka "yol isteriz", "pahallılığa ve işsizliğe son" "fasulye taban fiyatları yükseltilmeli" pankartlarını taşıyorlardı. Yol boyunca sürekli olarak devrimci sloganlar, Kızıldere marşı, Şerif Aygül marşı söylendi. Yaşlılar ve kadınlar kazanın üst yanına kadar traktörle taşındı. Diğer köylüler ve gençler 10 Km. yo-

lu'yanan yürüdüler. Saat 11'de İğdir, Mezirme ve diğer köylülerin katılmasıyla kazaya doğru yürüyüş başladı.

Kazanın alt yanında ise Malatya'dan gelen işçiler öğrenciler, Y. Sülmenli, A. Sülmenli, İsa köyü ve diğer köylerden gelen köylüler toplandı. Bu koldakiler "Kahrolsun iki süper devlet ve işbirlikçileri", "Kahrolsun Sömürgecilik, Kürdistan'a özgürlük", "Yıkılın faşist diktatörlük, kahrolsun sosyal-faşizm" vb. pankartlarını taşıyorlardı.

Arguan devrimci sloganları ve köylülerin ayak sesleriyle inledi.

Miting başlamadan önce Mao Zedung ve tüm devrim şehitleri anısına üç dakikalık saygı duruşunda bulunuldu.

Mitingin ilk konuşmasını genç bir arkadaş yaptı. Geniş gençlik yığınlarını faşizme, sosyal faşizme ve iki süper devlete karşı mücadeleye çağırdı.

Gençlik hareketinin işçi ve köylü ve tüm halkın mücadelesinin yanında yer alması gerektiğini vurguladı.

Daha sonra söz alan bir köylü, kürtçe bir konuşma yaptı. Kürt milleti üzerindeki milli baskıyı anlattı. Kürt milleti üzerindeki milli baskının Amerika, Rusya ve işbirlikçileri tarafından uygulandığını belirterek kurtuluş yolunun işçi ve köylülerin birliğinden geçtiğini belirtti.

"Halkın Yolu" gazetesinin görüşlerini benimseyen bir arkadaş ise yaptığı konuşmada dünyada ve Türkiye'deki gelişmelere değindi. İki süper devlet ve yerli işbirlikçilerinin iki milliyetten halkımızın baş düşmanları olduğunu belirterek, faşizme karşı mücadelenin sosyal-faşizme ve iki süper devlete karşı mücadeleden ayrılmayacağını söyledi.

15-16 Haziran şanlı işçi direnişi anlatılırken konuşması kesilerek Şerif Aygül marşı söylendi. 71 direnişi söylenirken arkadaşın konuşması kesilerek kitle Kızıldere marşını söyledi. Darağacına giden üç yoldaştan, işkencelere yığıtçe karşı koyan Kaypakaya yoldaşlardan bahsedilirken, halk 12 Mart faşistlerine nefretlerini haykırdılar.

Mahirlerin, Denizlerin, İbrahimlerin emperyalizme ve faşizme karşı direnen yönlerini kendimize örnek alırken, onların maceracı çizgisini reddederek, kitlelerle birleşmek, revizyonizme karşı mücadeleyi sürdürmenin gereğini vurgulayan arkadaş kurtuluşun işçi sınıfı öncülüğünde ve işçi-köylü temel ittifakına dayanan Demokratik Halk Devriminde olduğunu söyledi.

Devrimci bir ana ise konuşmasında, gençlik üzerindeki baskıları lanetleyerek, evlat acısının son bulması için anaların ve babaların evlatlarıyla omuz omuza mü-

dergilerinin görüşlerini benimseyen arkadaşlar da birer konuşma yaptılar. Halkın Kurtuluşu'nun görüşlerini benimseyen arkadaşlar haber verildiği halde konuşma yapmadılar.

Malatya bölgesinde hiç bir kitle eylemini yaptırmamak için elinden gelen her türlü engellemeyi yapan hakim sınıflar mitingden sonra saldırıya geçti. Tertip komitesinden bir kişi asayiş komitesinden iki kişi tutuklandı. Dört kişi hakkında gıyabi tutuklama kararı verildi. Köy yolları 3-4 gün arandı, köylere baskınlar düzenlendi.

Mitingte tecrübesizliğimizden doğan bazı eksikliklerimiz oldu. Fakat miting herşeye rağmen başaralı geçti.

Köylüler birleşip kararlılıkla mücadeleye atılınca başarılacak hiçbirşey olmayacağını görüyorlar. Miting günü jandarmalar karakoldan bile dışarı çıkmadılar. Köylüler bu durumu öğünerek birbirine anlatıyorlardı.

Miting sonrası revizyonistlerin bazı bozguncuların çabaları ve jandarma terörüyle bazı köylerde kısmi bir gerileme oldu.

Devrimciler revizyonistlerin ve bozguncuların gerçek yüzlerini teşhir etmeleri, kitlelerle sıkıca birleşerek jandarma terörüne karşı koymaları, devrimci siyasetimiz etrafında kitleleri örgütleyerek seferber etmeleri.

NE AMERİKA NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI!

HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRİYET!

Arguanlı Devrimciler

TEX-COTE İŞÇİLERİ:

Keyfi İşten Çıkarılmalara Son Verilmelidir

Hakim sınıfların işçiler ve emekçi halkımız üzerindeki baskıları gün geçtikçe artmaktadır. Ülkemizdeki devrimcilerin öldürülmediği, yurtseverlerin kurşunlanmadığı, işçilerin işten atılmadığı, ağaya karşı toprak mücadelesi veren yoksul köylülerimizin üzerine jandarmaların kurşun sıkmadığı emekçi halkımızın dipçiklenip, coplanmadığı gün geçmiyor. Kısaca, ülkemizde hakim sınıfların emekçi halkımız üzerinde uyguladığı faşist baskılar devam etmektedir. Bu baskı ve terör ilk okuldan tutun da bütün öğrenim kurumlarında, fabrikalarda, atölyelerde, sokaklarda ve tüm köylerde kol gezmektedir. Bu fa-

şist baskılar karşısında halkımızın mücadelesi durmuyor. Bu mücadele gün geçtikçe yükseliyor, bayraklaşıyor.

Biz Tex-Cote işyerinde çalışan Sosyal-İş Sendikası'na bağlı işçileriz. İşyerinde 22 işçi çalışmaktadırlar. Tex-Cote işçileri olarak işten atılma olayına tanık olduk. İşyerinde işveren bir işçi arkadaşımızı 23 Kasım'da işten attı. İşten atılma nedeni patronun keyfi tutumudur. Patronun kendisine kalkan ettiği İş Kanunu'nun 13. maddesidir.

Bu işten atılma karşısında arkadaşımızın tekrar işe dönmesi için direnişe çıktık. Direnişimiz işveren beyne balyoz gibi indi. İşçiler birleşince

neler yapmazlar ki! İşçiler olarak verdiğimiz kararlı mücadele sonunda işveren, atılan arkadaş işe almak zorunda kaldı. Biz Tex-Cote işçilerinin kararlı tavır karşısında işveren ancak bir buçuk gün dayanabildi.

İşyerinde verdiğimiz mücadele halkımızın mücadelesinin bir parçasıdır. Bu direniş bize birlikte mücadele etmenin neler kazandırdığını bir kere daha öğretti.

Keyfi işten çıkarılmalara son verilmelidir. YAŞASIN HAKLI MÜCADELEMİZ!

KAHROLSUN İŞ KANUNUNUN FAŞİST 13. VE 17. MADDELERİ!

İŞÇİLER BİRLEŞİN! KAHROLSUN FAŞİZM!

TEX-COTE İŞÇİLERİ

AÇIKLAMA

GAZETEMİZİN, HAFTALIK OLARAK ÇIKACAĞI BELİRTİLMESİNE RAĞMEN SİMDİLİK 15 GÜNDE BİR ÇIKACAKTIR. HALKIMIZIN DESTEĞİ VE YARDIMIYLA GAZETEMİZİN EN KISA ZAMANDA HAFTALIKLA DÖNÜŞTÜRMEYE ÇALIŞACAĞIZ.

HALKIN YOLU

HALKIN YOLU * HAFTALIK SİYASİ GAZETE * SAHİBİ: Sadun Sönmez * SORUMLU YAZI İŞLERİ MODORO: Mehmet Çerik * YÖNETİM YERİ VE YAZIŞMA ADRESİ: Çatalçeşme Sok. 4/23 Çatalçeşme/İstanbul * BASKI: Daily News Web Offset * İSTANBUL DAĞITIM: YURT-DA * ANKARA DAĞITIM: Fikri Neşige DAĞITIM: TÜR-DA * ÜDEMELER İÇİN POSTA ÇEKİ HESABI Sadun Sönmez 102547 * SON BASKI TARİHİ: 3 Ocak 1977 *

BİZ DE ALACAĞIZ HAKLARIMIZI SÖKE SÖKE

kar mı olduğun sorulmaktadır. Bu nu patron baskı ve sömürsünü daha yoğunlaştırmak için yapıyor. Çünkü ev geçindirecek olanların haklarını almak için

YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ VE ÖRGÜTLÜ MÜCADELESİ!

NE AMERİKA NE RUSYA KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!

ÖRNEK TEKSTİL'den

Bir işçi/İZMİR

BASKI VE SÖMÜRÜ

MALATYA İPAŞ

İŞÇİLERİNİ YILDIRAMAZ

Malatya'da, üretime kısa süre önce geçen İpaş İplik Fabrikasında, işçiler üzerinde yoğun bir baskı ve sömürü sürdürülmektedir. Çeşitli hisse sahiplerinin sermayesinin birleşmesi ve Etibank'ın katılmasıyla kurulan fabrikada, patronlar şöyle düşünüyor: İşe yeni alınan işçileri asgari ücretle çalıştırarak, işçilerin emeginden alabildiğine yararlanmak ve fabrikanın genişlemesini sağlamak. İşçilerin hiç bir direnişine tahammül edemeyen patronlar, fabrikaya erkek işçileri özel olarak seçip almışlardır. Fabrikaya çoğunlukla ilkökullarına ve MTTB'ye kayıtlı kişilerden alarak daha başından işçilerin mücadelesini bölmek düşüncesindeler. Böylece fabrikada işçiler patronların her dedigine boyun eğmek zorunda bırakılıyorlar.

İşe yeni giren işçiler, bir ay müddetle 10 saat çalıştırıldığı halde, ücretler 8 saat üzerinden veriliyor. Bazen Pazar günleri çalıştırılıp 2,5 yevmiye yerine 8 saatlik ücret verilmektedir. Fabrikada patronlar işçilerin dinlenmesini önlemek için bir çok baskılar uyguluyor. İşçiler 8 saat boyunca devamlı ayaakta durmak zorunda bırakılıyor. Erkek ve kadın tuvaletlerine konan patron işpioncusu bekçiler işçilerin tuvalette çok kısa olsa bile dinlenmesini önüyorlar. Hatta tuvaletlerin kapısına vurarak zorla dışarıya çıkarılan işçiler olmuştur. Bir erkek işçi, ağır fiilleri taşıdıktan sonra beline sancı girdiği için makinasının yanına oturmuş, bunun üzerine işten kovulmuştur. Hastalanan işçiler, hasta kâğıdı ya verilmez ya da çok zorluklar çıkarılarak verilir. Bir çok işçi, çok hasta olduğu halde çalışmak zorunda kalmıştır.

Çoğunlukla fabrikanın hissedarı olan şef, ustabaşı ve ustalar, müdürle birlikte işçilere çok kötü davranmaktadırlar. Şef, işçileri daha fazla çalıştırmak için, çocuk yaştaki erkek işçilerin bazılarını ve kadın işçileri itip-kakmakla, küfür, dayak ve azarlama ile işçilerin onurunu zedelemektedir.

Fabrikada yemek çıkarmakta ve işçilere yemek parası verilmemektedir. İşçilerin yemek yedikleri, giyeceklerini değiştirdikleri yerler tam bir pislik ve rezalet içindedir. Erkek işçiler getirdikleri yemekleri tuvalet

te ya da yağ deposunda pis kokular ve pamuk tozları içinde yemek zorundalar. Kadın işçilerin giyinip soyundukları yere bir perde asmak, tuvalette temizlenmek için bir kalıp sabun bile işçilere çok görülüyor.

Fabrikada, keyfi olarak ve kanunsuz bir biçimde işçiler işten atılmaktadır. Bütün bu baskılara karşı işçilerin ortak direnişini önlemek amacıyla patronlar birtakım yasaklar koymakta ve oyunlar düzenlemektedir. Fabrikada erkek işçilerle kadın işçilerin konuşması yasaklanmıştır. İşçiler üzerinde düzenlenen oyunların başında sarı patron sendikasının kuruluşu gelmektedir. Bu sendika işçilerden habersiz, alelacele kurulmuş, işçiler zorla üye edilmişlerdir. Türkiye Öz-Dokuma İş adındaki bu sendikanın başkanlığına fabrikanın muhasebecisi, başkan yardımcılığına ise fabrikanın hissedarı ve mali müşaviri olan bir kişi getirilmiştir. Kurulan patron sendikası işçinin hiç bir düşüncesini almadan MSP güdümündeki sarı Halk İş Konfederasyonuna bağlanmıştır. İşten kanunsuz olarak atılan 7 işçi bu sendikaya başvurdıkları zaman sendika işvereni haklı çıkarmış ve hiçbir girişimde bulunmamıştır.

Son zamanda fabrikada faşistler MİSK'e bağlı bir sendika kurmak üzere harekete geçmişlerdir. Bütün bunlara karşı işçilerin tepkisi gittikçe büyümektedir. İpaş fabrikasının kadın ve erkek emekçileri, bütün bu sömürü ve oyunlar karşısında yılmayalım! Fabrikada, patron sendikalarının, faşist sendikaların çöklenmesine izin vermeyelim. Faşist ve patron sendikalarının işçi düşmanı çirkef yüzlerini iyi tanıyalım, tüm işçilere de gösterelim. Bu sendikalar işçi sınıfının işverene karşı haklarını korumak için değil, patronlara usulık etmek için kurulmuşlardır. Bizim işverene karşı haklarımızı ancak bilinçli işçilerin yönetiminde olduğu sınıf sendikaları savunabilir. Birleşelim! Patron sendikalarını, faşist sendikaları yerle bir edelim!

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!
KAHROLSUN FAŞİSTLER VE SOSYAL-FAŞİSTLER!
YAŞASIN BÜTÜN ÜLKELE- RİN İŞÇİLERİNİN VE EZİLEN HALKLARININ MÜCADELESİ!

İPAŞ Fabrikasından Bir Grup İşçi

Noramin'de Direniş Sürüyor:

Biz Noramin fabrikası işçileri, son aylarda patronun bize baskısı, toplu sözleşme kurallarına uymaması ve son olarak da, bir arkadaşın elindeki tabaklar düşüp kırıldı diye onu atması üzerine durumu sendikaya bildirdik. Arkadaşımızın tekrar işe alınmasını ve toplu sözleşmeye uyulmasını istedik. Sendika, arkadaşımızı geri alıramayız deyince biz de sendikanın bu tutumuna ve patrona karşı direnişe başladık. Sendikamız sözde devrimci Lastik-İş'tir.

Direnişin ilk günü 5 cemse dolusu jandarma geldi fakat, bizim kadın erkek kararlı direnişimiz karşısında geri çekilmek zorunda kaldı. Sendikaya birkaç arkadaş gönderip, direnişimiz için gadir istedik. Fakat hiçbir sonuç alamadık. Sendikacılar bizden habersiz direniş yaptığınız için size yardım etmeyiz dediler. Biz pinizi kurşuna dizerim de de onlara siz nasıl devrimciniz, işçiyi yalnız bırakıyorsanız deyince, rimizi arayıp sigaralarla bilirsiniz, isterseniz larımızı alıp bizi saldıristifa edin dediler. Biz lar.

"DAVAMIZDAKİ ENGELLERİ DAHA İYİ KAVRADIK"

de onlara şimdiye kadar sizi besledik, sendikadan istifa etmeyeceğiz ve sizin gerçek yüzünüzü tüm işçi arkadaşlara göstereceğiz ve sendikanın başından atarak gerçekten devrimci işçileri getireceğiz dedik.

Direnişimiz çeşitli baskılar altında sürüyor. Son olarak Maslak jandarmakarakolundan jandarmalar nöbetçi 8 arkadaşımızı jandarma karakoluna götürdüler, bu arkadaşlarımızı assubay başçavuş tarafından dövüldü. Hepimiz 15'er gün rapor aldık. Başçavuş dövlümemize sebep olarak sanayi mahallesinde soyulan bakkallarını ve çalınan arabalar rı gösterdi. Ve bir daha işyerine giderseniz hepinizi kurşuna dizerim di. Bizi tuvalette kapayıp 30 dakika tuttular. İşçibirakıyorsanız deyince, rimizi arayıp sigaralarla bilirsiniz, isterseniz larımızı alıp bizi saldıristifa edin dediler. Biz lar.

Dövlülen arkadaşlar;Rıza Çimen, Rafet Kaya, Namık Yazıcı, Muharrem Hançer, Osman Akgül, Lütfü Güneş, Kadir Belge, Esat Kaya'dır. Fakat onların baskıları bizi yıldıramaz.

Bunların bize yapmış olduğu işkence bizi korkutacağı yerde bizi daha çok bileli ve biz davamızdaki engelleri daha iyi kavradık. Meselenin diğer yönü, bu kredinin yatırıldığı alanlardır. Bu kredinin yatırıldığı alanlar, demirçelik sanayii, petrol rafinerileri, alüminyum sanayiidir. Daha başka temel sanayii alanları da sıralanabilir. Kısaca bu kredilerle, ekonominin can damarları Rus emperyalizminin eline verilmektedir. Temel sanayi alanlarında Rus emperyalizmine teknolojik bağımlılık, bu kredilerle birlikte doğmuş ve böyle bir ön şartla verilmiştir. Büyük faiz yüzdesiyle verilen bu krediler, halkımızın sırtına yeni büyük borçlar bindirmiştir.

DEVİRİMCİ İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!
KAHROLSUN SARI VE REVİZYONİST SENDİKA AÇALARI!

NE AMERİKA NE RUSYA!
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLERİ VE SOSYAL FAŞİZM YAŞASIN BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

NORAMİN İŞÇİLERİ

Geçtiğimiz günlerde grev kararı verdikten sonra, çeşitli nedenlerle grevden vazgeçip, toplu iş sözleşmesi imzalayan SUNTA Fabrikası işçileri ile sorunları üzerinde konuştuk. Bu söyleşiye grev nedeniyi işten atılan eski temsilciler de katıldılar.

H.Y. - Fabrikada kaç işçi çalışıyor? Hangi sendikalar var?

- Burada ortalama 500 işçi çalışıyor. İki sendikamız var. Birisi Türk-İş'e bağlı sarı Ağaç-İş, diğeri DISK'e bağlı Asis sendikasıdır. Asis sendikasının 483, Ağaç-İş'in 12 üyesi var. Bu işçilerin sırtından, sanayii odasının açıklamasına göre, işveren, yılda en az 56 milyon lira kâr ediyor.

H.Y. - Sendika değişiminiz nasıl oldu? Engeller ne idi?

- 1974 yılında sarı Ağaç-İş'ten toplu olarak istifa ettik. Asis sendikasına geçebilmek için üç gün yemek boykotu yaptık. Patron bizim Ağaç-İş'te kalmamız için çok baskı yaptı. Arkadaşlarımız tehdit yağdırdı, onları satın alma yoluna kadar gitti.

H.Y. - Sendika değişiminden sonra olaylar nasıl gelişti?

- Asis öncelikle ek bir protokolla yeni bir ücret zammı aldı. Yeni bir prim

sistemi uyguladı. DGM'lere karşı direnişe biz de katıldık. Bu olayda beş arkadaşımız işten atıldı. Sonradan kimse onlara sahip çıkmadı. Toplu iş sözleşmesi yaparken ise sunları istemiştik: Taban fiyat olarak ilk yıl 7 lira, ikinci yıl yine 7 lira istedik. İşveren ve uzlaştırmacı kurul ilk ve ikinci yıl için 5'er lira verdi. Fakat bizim için önemli olan zamlar değil. Bizler esas olarak işten atılan beş arkadaşımızın geri alınması için mücadele ettik. Sonra grev kararı 780 çoğunlukla alındı.

H.Y. - Bu süre içinde sendikanızın ve patronunuzun tutumu nasıldı?

- Uzlaştırmadan karar çıktıktan sonra, patron arkadaşlarımızı işe geri almayacağını söyledi. "Ben bunları katiyen işe almam, alırsam sonra onlarla nasıl mücadele ederim." dedi. Biz ise bu talebimizde direndik. Asis sendikasının maddi yünden durumu zayıf idi. DISK ise yardım edecegene benzemiyordu. Daha önce geçirilen Elka deneyi bize, DISK'e bu konuda güvenmemizi öğretmişti. Bizden yana kesin tavır koymadı. Hem maddi olarak hem de manevi olarak bizi yalnız bıraktı. Daha sonra da arkadaşlarımız işe alınmadılar.

H.Y. - İmzalanan toplu iş sözleşmesi size neler sağladı?

- İmzalanan toplu iş sözleşmesi bugünkü hayat şartları için yetersizdir. Ağaç sanayii dalında en iyi sözleşmelerden biri imzalanmıştır. 150.000 TL'lik hayat sigortası yapıldı. Primini işveren ödeyecek. İş kazası çok oluyor. Bizlerin verdiği mücadele sonucu bazı örnekler alınmıştır. Fakat, işveren kadem tazminatını yükseltmiyor. Bu konuda MESS'in kararlarına kesinlikle uyuyor.

H.Y. - Söylemek istedikleriniz?

- Senta işçisi kendi mücadelesini kendisi vermiştir. Oysa bütün işçiler böyle durumlarda dayanışma içinde olmalıdırlar. Bizlere kendimizden başka kimsenin faydası yoktur. Kendi sendikamızda biz de görev almalıyız. Devrimci işçi arkadaşlar sendika yönetiminde görev almalıdırlar. Ancak böyle sarı sendikalara ve devrimci görünen maskeli sendikalara karşı zafer kazanabiliriz.

YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ!

KAHROLSUN İŞÇİ DÜŞMANI SENDİKA AÇALARI!

TÜRK-İŞ VE DISK İŞÇİLERİ DEVİRİMCİ BİR TARZDA BİRLEŞSİN!

ORALET İŞÇİLERİNİN GREVİNİ DESTEKLEYELİM!

YENİ ÇARLARLA KÖLELİK ANLAŞMASINA HAYIR !

Geçtiğimiz yıla kadar Rusya'nın Türkiye'ye verdiği kredi tutarı 15 milyar lirayı bulmuştur. Bu miktar bile ABD emperyalizminden sonra, diğer bütün emperyalist devletlerin Türkiye'ye verdiği kredi miktarından fazladır. Ve kredi miktarı, meselelerin bir yönüdür. Meselenin diğer yönü, bu kredinin yatırıldığı alanlardır. Bu kredinin yatırıldığı alanlar, demirçelik sanayii, petrol rafinerileri, alüminyum sanayiidir. Daha başka temel sanayii alanları da sıralanabilir. Kısaca bu kredilerle, ekonominin can damarları Rus emperyalizminin eline verilmektedir. Temel sanayi alanlarında Rus emperyalizmine teknolojik bağımlılık, bu kredilerle birlikte doğmuş ve böyle bir ön şartla verilmiştir. Büyük faiz yüzdesiyle verilen bu krediler, halkımızın sırtına yeni büyük borçlar bindirmiştir.

Daha 1976'ya girerken durum böyleydi. Daha bir sene önce Rus emperyalizmi 1976'dan beri attığı adımlarla Türkiye'nin kaderine elini uzattı. Daha bir sene önce, halkın kaderine uzattığı pençesi, büyük burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğüne destek olmaya başladı.

1976'da, Rus emperyalizmine ve onun kuklası Bulgar sosyal-faşist diktatörlüğüne Türkiye'nin enerjisi ahahtarları teslim edildi. Şimdi de MC hükümetinin Enerji Bakanı, Moskova'da yeni çarlarla 10 senelik bir iktisadi işbirliği anlaşması imzaladı. Bu anlaşmayla Rus emperyalizmi bugüne kadar attığı adımları pekiştirmektedir. Ayrıca ona ekonominin ve doğal kaynakların yeni alanlarını işlemesi imkanı veriliyor. 10 senelik "işbirliği" anlaşmasında şimdi-lik kararlaştırılanlarla birlikte, Yeni Çarlar, iki milliyetten halkımızı 25 milyar liraya varan bir borcun altına soktu. 10 senelik "işbirliği" anlaşmasının kapsamı ise çok geniştir. Ve yeni Çarlarla, MC hükümeti, hükümetler arası karma komisyonun çalışmalarını düzenleyen tüzüğü imzaladılar. 10 senelik "işbirliği" anlaşması Rus emperyalizmine, ülkemiz ekonomisine hakim olması yönünde yeni imkanlar vermektedir. Rus emperyalizminin halkın ekmeğine uzanan elinin parmak sayısı artmakta ve parmaklar büyümektedir. Bütün bunlar Yeni Çarlara faşist diktatörlük içinde siyasi mevziler elde etmesini sağlamaktadır. Bu gelişme faşist diktatörlük içindeki çatışmaları arttırmaktadır.

Dünyanın en büyük iki zaliminden birinin daha işçi sınıfı ve çalışan halkın ekmeği ve özgürlüğü üzerine çökmesine kimler sebep oldu ve oluyor? Çok geriye gitmeye lüzum yok. 12 Marta kadar uzanmak bile yeterli.

Amerikan emperyalizmi istedi diye haşhaş ekimini yasaklayan 12 Mart faşist hükümetlerinin baş destekçisi Feyzioğulları ve Demireller, bu adımları atıyorlar. Bir zamanların en koyu Amerikancılarından olan Turhan

Feyzioğlu, bir ay önce Avrupa parlamentosunda şöyle diyordu: "Kiev'in boğazlardan geçişi, Montrö Anlaşması hükümlerine uygun bir eylemdir" Kiev ilk uçak gemisidir. Rusya'nın açık denizler siyaseti eski çarların siyasetine dönüşmüştür. Rusya'nın denizler siyaseti "açık deniz savunması" ndan, "uzak denizlere saldırı" ya dönüşmüştür. Kiev bu siyasetin silah olarak ifadesidir.

Yukarıdaki soru aydınlanmış oluyor. Rus sermayesi, Kiev, "işbirliği" anlaşmaları ve Demireller, Feyzioğulları... bütün bunlar sorumuzu bütünüyle açıklıyor.

Sayfayı çevirelim. Amerikan emperyalizmi özellikle Kıbrıs işgalinden beri sarsılan hegemonyasını tamir çabası içindedir. Başta Demireller ve Feyzioğulları'nın esas kimliğini görüyoruz. Bugünlerde Demireller Amerikan silah ambargosunun haksızlığının artık anlaşılması gerektiği sitemini sık sık tekrarlıyorlar. Özellikle Türkler ve Demireller sarsılan Amerikan hegemonyasını tamir etmek için hizmet yarışı içindedir.

Reformcu burjuvazi bugüne kadar iki süper devlet ve faşist diktatörlükle uzlaştı. Faşizme karşı mücadeleyi hükümete karşı mücadele ile sınırlamaya özel bir dikkat gösterdi. Faşist diktatörlüğün ardındaki iki süper devletle de uzlaşmak, siyasetinin temeli oldu. Reformizm halkın mücadelesini söndürmeye çalıştı.

Sosyal-faşizm bu süreç içinde kuvvetlendi. Bu süreç sosyal-faşistlerin hakim sınıflar içinde yer almaları, devlet iktidarı içinde mevzi tutmaları, sendikaları ve kitle örgütlerini tepeden ele geçirmeleri süreci oldu. Ancak işçi sınıfı ve çalışan halk emperyalizmin ve onun işbirlikçilerinin tahakkümü ve sömürsünü tanıyor, kavıyor. Türkiye sömürgeleştirilme istendiğinde çeşitli milliyetlerden halkımız ayağa kalkmıştı. Kurt ön kapıdan kovulmuştu ama bacadan tekrar içeri girdi. 1960'dan sonra dünya halklarının mücadelesi ve halkımızın mücadelesi, bacadan giren kurdun ne olduğu konusunda fikir verdi, önce yavaş sonra hızlı bir şekilde "kahrolsun Amerikan emperyalizmi ve işçileri" sloganı dalga dalga Türkiye'ye yayıldı.

İşçi sınıfı ve çalışan halkın mücadelesi Rus emperyalizmi ve sosyal-faşistlerin "sosyalizm" maskesini düşürecektir. Nasıl ki Amerikan emperyalizmi ve faşistlerin "demokrasi" maskesi düştü ise. Daha şimdiden halkımızın mücadelesi bu maskeli sarsmaktadır. İşçi sınıfı ve çalışan halk mutlaka "kahrolsun Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçileri" sloganıyla birleşecektir. Daha şimdiden bile birleştirmektedir. Ancak bu çok yetersizdir. Rus emperyalizmi çok tehlikeli bir şekilde Türkiye'ye sızmaktadır. Proleter devrimcilere düşen görev

nedir?

Proleter devrimciler, Rus emperyalizminin bu tehlikeli sızma faaliyetlerini halk kitlelerine anlatmalı ve halk kitlelerini harekete geçirmelidirler. Proleter devrimciler, 1945'lerde "demokrasi" maskesiyle ve Milli şef faşizminin Amerikan emperyalizmine teslimiyet politikasının sonucu Türkiye'nin nasıl hegemonya altına alındığını dikkate almalıdırlar. Bu tarihi tecrübeden ders çıkarmalıdırlar. Devrimci hareketin o dönem milli şef faşizmine karşı mücadeleyi Türkiye'ye sızmakta olan Amerikan emperyalizmine karşı mücadeleden koparmasının yarattığı tehlikeyi bütün halkımız ve devrimci hareket yaşadı.

Proleter devrimci hareket görevini kucaklamalıdır. Kitleleri Rus emperyalizminin Türkiye üzerindeki hegemonya kurma çabalarına karşı seferber etmelidir. Rusya ile imzalanan kölelik anlaşmasına karşı halkı meydanlarda birleştirmelidir. Rusya ile imzalanması şimdilik ertelenmiş bulunan "siyasi belge" nin uygulama alanına girmemesi için Demirellere ve Feyzioğullarına mı güveneceğiz? Yoksa iki süper devletle uzlaşan Ecevitlere mi? Bunların hiç birisi olmaz. Halk kitlelerine dayanmalıyız. Halk kitleleri bu kölelik anlaşmasına karşı meydanlarda sesini yükseltmelidir. Rusya ile "dostluk belgesi" nin imzalanmasını önlemenin yolu, halk kitlelerinin birleşik gücünün seferber edilmesinden geçer. Proleter devrimci hareket, bu ortak hedef etrafında, "eylem birliği" yaparsa, halkın güçleri birleşecektir. Böylece halk kitleleri iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı ayağa kalkma yönünde güçlü bir adım atmış olacaktır.

Seneledir sömürü ve zulme karşı direnen çeşitli milliyetlerden halkımızın işçileri, köylüleri, öğrencileri, öğretmenleri! Tüm çalışan halkımız! Bugün direnişimiz büyümüştür. Bu direnişimize saldıran ve bölün faşistler ve sosyal-faşistlerdir. Onlar Amerika ve Rusya'dan kuvvet alıyorlar. Onları güçlendiren bu kölelik anlaşmasına sessiz mi kalacağız?

İŞÇİLER, KÖYLÜLER, TÜM YURTSEVERLER YENİ SÖMÜRÜ, TALAN VE ZULUM DEMEK OLAN BU KÖLELİK ANLAŞMALARINA KARŞI SESİMİZİ YÜKSELTELİM!

KAHROLSUN KÖLELİK ANLAŞMALARI! RUSYA İLE "DOSTLUK" ANLAŞMASINA HAYIR!

NE AMERİKA NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

HALKIN YOLU

NE POLİS JANDARMA KURSUNU NE İŞKENCE TEZGAHLARI KARANLIK ZİNDANLAR HALKIN MÜCADELESİNİ DURDURAMAZ

Büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalığının zalim diktatörlüğü, tüm halka uyguladığı baskı ve zor balığı şiddetlendirirken, halkımızın en değerli evlatlarını, devrimcileri iş kence yaparak öldürüyor. Bugün katliamlar sıradan bir olay olma özelliğini aşmıştır. İktidar, açıkça ve doğrudan doğruya yakaladığını, falaka ve elektrik işkencesi ile öldürmektedir. Son olarak Diyarbakır'da polisçe gözaltına alınan Gökhan Edgenin ölümü gerçekleri üstü örtülemez bir biçimde gözler önüne sermiştir.

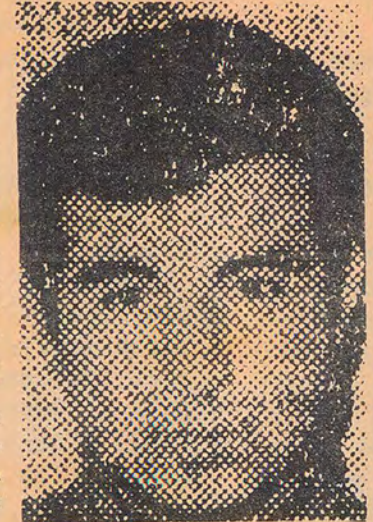

Mesleği doktorluk değil uşaklık olan hak düşmanı Nuriye Toker'in "tüberküloz ve böbrek iltihaplanmasından ölmüştür" şeklinde yazdığı rapor, bu cinayetin üstünü örtemedi. Ailesinin ısrarları ve zorlaması sonucu ikinci kez otopsi yapıldı. Alınan rapora ortaya çıktı ki, Gökhan Edge, "tüberküloz ve böbrek iltihaplanmasından" değil, boğazından elektrik akımı verilerek, işkence ile öldürülmüştür. Gökhan Edge polisteki işkencelere yığılma direnmiştir.

Faşizm halkın gözü önünde ve pervasızca, halkın evlatlarını sayısız cinayetlerle köy ediyor. İzmir'de devrimci Tamer Benian, sokakta, halkın gözü önünde, faşist köpekler tarafından işlenerek can verdi. Amerikan emperyalizminin kuklası faşist MHP ve Ülkü Ocakları'nın komandoları, halk çocuklarını kurşunluyor ve sonra da gazetelere "sırada daha niceleri var" diye demec vererek, cinayetlerine devam edeceklerini söylüyorlar.

"Halkın Gücü" gazetesinin afişlerini yapıştırırken bir polis öldürüldüğü iddiasıyla, birçok kişi gözaltına alındı. Ve gözaltına alınanlara işkence yapıldı. Ayrıca polisi yaraladıkları iddia edilerek birçok devrimciye işkence yapıldığı doktor raporuyla sabittir.

Gökhan Edge, sahte doktor raporlarıyla, polis binelerinden atılarak "intihar" süsü verilerek ölürken, cinayetlerin devrimcilerin ilki olmadığı gibi sonuncusu da değildi. Hırdır Altınay, Vedat Gevrek, Ali Kaypak, İbrahim Kaypakaya, Cahit Şenyüz işkence ile öldürüldüler.

12 Martın işkenceci cellatları Faik Türlen, Tevfik Türlü, Fehmi Altınbilek, Ümit Erdal gibileri halkımızın evlatlarını falaka ve elektrik işkencesi ile katlettiler. Ve sonra da işledikleri cinayetleri "söylemek için çeşitli yollara başvurduk" şeklinde pervasızca açıkladılar. Bu çeşitli yollar çeşitli işkence aletleridir. Emperyalistlere ülkemizin her türlü zenginliklerini peşvererek, cinayetlerine devam edeceklerini söylüyorlar.

Ama, ne yeni tekniklerle yapılan işkenceler, ne faşist kurşunlar, ne karanlık zindanlar, devrimci ve yurtsever mücadelemizi durduramaz, en onurlu olan, halkın yolunda ölmektedir. Ölen ama yenilmeyen İbrahim Kaypakaya yoldaş, faşizmin işkencehanelerinde devrimci kavranın ışığı sonuncusu da değildi. Hırdır Altınay, Vedat Gevrek, Ali Kaypak, İbrahim Kaypakaya, Cahit Şenyüz işkence ile öldürüldüler.

Halkımızın yolunda can veren proleter devrimciler halkın kopmaz bir parçasıdır. Onlara yapılan zulüm de halkın her kesimine yapılmış bir saldırı demektir. İşçilerin, köylülerin bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine, panzer ve jandarma dipçisi ile karşıları veriliyorsa, halkın ayrılmaz bir parçası olan devrimcilere sokak ortalarında, polis kollarında yapılan işkence ve katliamlar da, faşizmin yoksul halkımız üzerindeki artan tahakkümünün bir parçasıdır.

Maden ocaklarında her an ölümler burun buruna yaşamaya başlıyor. İş kazaları denilen iş cinayetleriyle ölen, fabrikalarda can güvenliğinden yoksun çalışan, bütün bunlara hayır dediğinde, Profilo'ya olduğu gibi kurşunlanan işçilerin yaşamı zulüm ve işkenceden başka nedir? Ağa zulmü, jandarma dayığı, vergilerle ezilen köylülerin yaşamı daha özgür müdür? Oradan oraya sürülen öğretmenlerin, komandoların kurşunlarıyla karşı karşıya can güvenliğinden yoksun okumaya çalışan öğrenci gençliğin, yani halkımızın hayatı dayanılmaz bir zulüm ve işkencedir.

İktidar halka ve devrimcilere yaptığı baskılarla yetinmiyor, o daha çok zulüm ve işkence diyor. Faşist MC hükümetinin başı Demirel, sıkıyönetim ve çeşitli "tedbirler" önerdi. Fakat bütün bunlar halkın en geri kesimlerinin bile gözünü açmakla kalmıyor, çeşitli halk sınıf ve tabakalarının faşist MC'ye karşı muhalefetini şiddetlendiriyor, büyük burjuvazi ve toprak ağalarının sömürücü diktatörlüğü, her gün artan sayıdaki halk yığınlarının öfkesi ve mücadelesi ile kuşatılıyor.

AKIÇKA VE PERVASIZCA İŞLENEN CİNAYETLERİ BİKMADAN, YORULMADAN HALKA AÇIKLAYALIM, ANLATALIM. FABRİKADA, TARLADA, OKULDA FAŞİST CİNAYET VE İŞKENCELERE KARŞI YORUYOŞ, TOPLANTI, MİTING YAPARAK MÜCADELE EDELİM.

FAŞİST KATİLLER VE İŞKENCECİLER TUTUKLANMALIDIR.

İŞKENCE İLE ÖLDÜRÖLEN YURTSEVER VE DEVRİMCİLERİN KATİLLERİ BULUNMALI, YARGILANARAK CEZALANDIRILMALI DIR.

YURTSEVER VE DEVRİMCİLERİN KATİLLERİ HALKA AÇIKLANMALIDIR.

Sosyal-faşistler, faşizme ve işkencelere sözde karşı çıkarken, sosyal-faşist zulüm ve terörü gizlemeye çalışıyorlar. Rusya'da her çeşit işkencenin yapıldığı "ruh sağlığı klinikleri"nde hafta tatilleri mi yapılıyor? Sosyal-faşistler, işkencelere hal kın gözünü korkutmak ve mücadelesini saptırmak için karşı çıkar gözüküyorlar. Bu yüzden de daha fazla teşhir edilmeli ve yüzlerindeki maske düşürülmelidir.

Reformistler de geçmişte sünger çekme siyasetiyle 12 Mart cellatlarıyla uzlaşmışlar. Geçmiş sünger çekme ile ne faşist cinayetler durdurulabilirdi, ne de halkın 12 Mart cellatlarına öfkesi söndü. İşlenen cinayetler çoğalırken, katiller ve caniler ellerini kollarını sallaya sallaya ortalıkta dolaşıyorlar.

ELLERİ HALKIMIZIN VE DEVRİMCİLERİN KANINA BULANMIŞ 12 MART CELLATLARI HALKIMIZIN ELİ YAKANIZDADIR!

İŞÇİLER, KÜYLÖLER, DEMOKRATLAR, YURTSEVERLER, AYDINLAR: İŞKENCELERİN VE FAŞİST CİNAYETLERİN HESABINI SORALIM.

AKIÇKA VE PERVASIZCA İŞLENEN CİNAYETLERİ BİKMADAN, YORULMADAN HALKA AÇIKLAYALIM, ANLATALIM.

FABRİKADA, TARLADA, OKULDA FAŞİST CİNAYET VE İŞKENCELERE KARŞI YORUYOŞ, TOPLANTI, MİTING YAPARAK MÜCADELE EDELİM.

FAŞİST KATİLLER VE İŞKENCECİLER TUTUKLANMALIDIR.

İŞKENCE İLE ÖLDÜRÖLEN YURTSEVER VE DEVRİMCİLERİN KATİLLERİ BULUNMALI, YARGILANARAK CEZALANDIRILMALI DIR.

YURTSEVER VE DEVRİMCİLERİN KATİLLERİ HALKA AÇIKLANMALIDIR.

İŞKENCE İLE ÖLDÜRÖLEN YURTSEVER VE DEVRİMCİLERİN KATİLLERİ BULUNMALI, YARGILANARAK CEZALANDIRILMALI DIR.

YURTSEVER VE DEVRİMCİLERİN KATİLLERİ HALKA AÇIKLANMALIDIR.

İŞKENCE İLE ÖLDÜRÖLEN YURTSEVER VE DEVRİMCİLERİN KATİLLERİ BULUNMALI, YARGILANARAK CEZALANDIRILMALI DIR.

YURTSEVER VE DEVRİMCİLERİN KATİLLERİ HALKA AÇIKLANMALIDIR.

İŞKENCE İLE ÖLDÜRÖLEN YURTSEVER VE DEVRİMCİLERİN KATİLLERİ BULUNMALI, YARGILANARAK CEZALANDIRILMALI DIR.

YURTSEVER VE DEVRİMCİLERİN KATİLLERİ HALKA AÇIKLANMALIDIR.

İŞKENCE İLE ÖLDÜRÖLEN YURTSEVER VE DEVRİMCİLERİN KATİLLERİ BULUNMALI, YARGILANARAK CEZALANDIRILMALI DIR.

YURTSEVER VE DEVRİMCİLERİN KATİLLERİ HALKA AÇIKLANMALIDIR.

İŞKENCE İLE ÖLDÜRÖLEN YURTSEVER VE DEVRİMCİLERİN KATİLLERİ BULUNMALI, YARGILANARAK CEZALANDIRILMALI DIR.

YURTSEVER VE DEVRİMCİLERİN KATİLLERİ HALKA AÇIKLANMALIDIR.

ORTA ÖĞRENİMDE

TEK KİTLE ÖRGÜTÜ ÇALIŞMALARI ÜZERİNE

Orta öğrenimde tek demokratik kitle örgütü çalışmaları hızla sürüyor. Orta öğrenim gençliğinin mücadelesini tekeline alan, kendisinden başkasını tanımayan siyasetler, orta öğrenim gençliğinin FAŞİST EĞİTİME karşı tek yumruk olmasından söz açanlar, tek kitle örgütü için çalışmalara başlayalım dendiğinde böyle bir çalışmaya katılmayacaklarını açıkladılar.

Orta öğrenimde, bazı siyasetler tek kitle örgütü çalışmalarını bilerek veya bilme-yerek sudan nedenlerle sürekli geciktir-diler.

Geçmiş mücadele bizlere, tek tek dağınık mücadelenin gerçek başarıya ulaşmada ne kadar engelleyici olduğunu, böylesine 'ayrı mücadele yönteminin orta öğrenim gençliğine benimsenmediğini gösterdi. Ayrıca faşist diktatörlüğün saldırganlaştığı günümüzde yurtsever-devrimcilerin birliği apayrı bir önem kazanmaktadır.

Liseliler Militan Gençlik olarak, orta öğrenim gençliğinin tek kitle örgütünü kurma önerisini HALKIN SESİ, HALKIN KURTULUŞU, DGD, DEVRİMCİ GENÇLİK dergileri ve DEV-LİS ile yeni kurulan İYÖD'e götürdük. Onların getirdikleri cevaplar farklı oldu. HALKIN SESİ ve HALKIN KURTULUŞU'NDAKİ arkadaşlar orta öğrenimde faşistler ve sosyal-faşist-

ler dışındakilerden oluşacak ve seçim yoluyla kurulacak derneğe katılacaklarını açıkladılar.

DEVİRİMCİ GENÇLİK'ten arkadaşlar ise, İstanbul'da seçim yoluyla kurulacak olan tek demokratik kitle örgütü çalışmalarına geç-miş İDÖD deneyini örnek vererek katılmak is tememektelerdir. İDÖD seçimleri sonucu seçimi kaybettikleri halde kapkaççı bir şekilde derneği gasbetmiş olmalarını yine ken dileri tek kitle örgütü mücadelesi için en-gel gibi gösteriyor bu arkadaşlar. İDÖD deneyinin olumsuzluğunun nedeninin kendileri olduğunu göremiyorlar. Devrimci Gençlik'teki arkadaşlar, güçlü oldukları İstanbul'daki bölgelerde ayrı dernek kuracaklarını, mer kezi olarak kurulacak yeni bir derneğe katılmayacaklarını açıkladılar.

İDÖD'deki arkadaşlara önerimizi, onlar daha dernek kurmadan önce getirdik. Fakat arkadaşlar kendilerine tekke açmak konusun-da özel itina gösterdiler. Kitlelere dayanmayan, bırakın kitleleri, kadrolarından habersiz dernek kurdular. İDÖD'lü arkadaşlara göre, her siyaset dernek açar, bu dernekler çalışır sonra biri tek kitle örgütü olur. Yani onların mantığı, önce herkes tek-kesini açsın sonra birlik için çalışsın man tığı idi, ki bu mantık, birliği önermek a-

dına bugünkü dağınıklığı kronikleştiren, bir liğe değil ayrılığa hizmet eden bir anlayışın mantığıdır.

DEV-LİS'li arkadaşlar ise, böyle bir der neğe katılmayacaklarını, orta öğrenimde seç-im yapılmasının doğru olmadığını söylediler.

DGD çizgisindeki arkadaşlar, seçim yoluyla kurulacak derneğe katılmayacaklarını açıkladılar. Ve çalışmalardan çekildiler. Bu arkadaşlara göre LMG, HK, HS ve kendilerin katıldığı dernek seçimsiz, masa başında anlaşarak kurulmalı, sonra bu dernekle birlikte tek kitle örgütü çalışmalarına girilmeliydi. Yani, ilk önce biz de ayrı dernek kuracaktık, sonra da tekkeleri kapatmak için nutuklar çekecektik. Bu samimiyetsizlik olurdu.

Tek kitle örgütü elbetteki hemen gerçekle-şecek değildir. Belki de bu yıl tüm si-yasetlerin birliği sağlanamayacaktır. Ama hedefimiz tek kitle örgütü olmalıdır. Her bildiri yazışta, her kürsüye çıkışta orta öğrenim gençliğinin faşizme karşı tek yumruk olmasından dem vuranlar, orta öğrenim gençliğinin ancak yurtsever, demokrat devrimci orta öğrenim gençliğinin birliğiyle kazanılacağını söyleyenler, bunun için seçim yapalım, tek kitle örgütü çalışmalarına başlayalım dedikimizde kendi zaafalarını dahi tek kitle örgütünün oluşmaması için engel gösterdiler.

Tek kitle örgütünün oluşması için uzun ve zorlu bir mücadele gerekir. Bazı siyasetle-rin bu uzun ve zorlu çalışmayı göze almamaları olağandır. Böyle bir çalışma içerisinde orta yolcu ve revizyonist görüşler el-betteki teşhir olacak, orta öğrenimden silineceklerdir. Tek kitle örgütüne katılma-maları bundan kaçınılmazıdır. Biz, tek kitle örgütünü orta öğrenim gençliğinin ideolojik saflaşmasına da yarar getireceği için savunuyoruz. Çünkü böyle bir dernekte-ki saflaşma, ideolojik mücadele olmadan ka-fakol ilişkisine ve sonra da feodal bağlara dayanan bir saflaşma olacaktır ki, devrim-ciler böyle tekkelerden yana olamazlar.

Son aşamada LİSELİ MİLİTAN GENÇLİK'le beraber seçim yoluyla kurulacak derneğin kesin katılma kararı alan siyasetler; HALKIN SESİ ve HALKIN KURTULUŞU'dur. Biz DEVİRİMCİ GENÇ-LİK, DEV-LİS, İDÖD ve DGD çizgisindeki arkadaşlara da tekrar çağrıda bulunuyoruz. Bu-günkü durumda hiçbir siyasetin orta öğrenim gençliğinin mücadelesini bölmeye hakkı yoktur. Bu arkadaşlardan samimi olarak tek-rar düşümlerini istiyoruz. Çalışmalarımızı zı dar grup çıkarlarına yönelik değil, bir-liğe, devrimin ve halkın çıkarlarına yöne-lik yapalım, birlik için mücadeleyi savuna-lım.

DAR GRUPLUÇU VE SEKTARİZMİ YIKALIM! YAŞASIN ORTA ÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN TEK DE-MOKRATİK KİTLE ÖRGÜTÜ MÜCADELESİ!

LİSELİ MİLİTAN GENÇLİK

FAŞİST DERS KİTAPLARINI OKUMAYALIM OKUTMAYALIM

İstanbul Erkek Lisesi öğrencileri gamalı haçla birlikte faşist ders kitap larını yaktılar. İrkçılığı körükleyen, tüm olayları ve gelişmeleri doğa üstü güçlere ve kişilere bağla-yarak idealizmi yaygınlaştıran, bireyciliği, boyun eğmeciliği, hayalciliği ge-liştiren, düzene körü kö-rüne bağlı kafalar yetiştir-meye hizmet eden faşist ders kitaplarının yeri çöp lüktür.

Gerçekleri tanımayan ve öğrenmeye en açık bir çağa orta öğrenim gençliğinin bu yalan ve safsatalara tahammül etmesi beklenemez. Bugün orta öğrenim gençliği, doğruları ve gerç-ekleri öğreniyor, gerici eğitim sistemine karşı mü-cadele bayraklarını açıyor, halkın mücadelesine karşı geniş ve güçlü bir ilgi duyuyor. Orta öğrenim gençliği Diyarbakır'da Demirel'in yoluna taşlar dizedi. Diyarbakır'da, İs-

tanbul'da, Tunceli'de, her nısıdır. Ayrıca, "Ülkeler yerde orta öğrenim gençli-fethedildikçe, yeni fetih için mücadeleli yükseli-arzuları kamçılanmıştır. Bu yor. Gerici hakim sınıflar durum zamanla Türklere rin "gençlik elden gidi- bir fütühat felsefesi ve yor" çılgınlıkları atmaları-hakimiyet felsefesi doğur-nın nedeni de bu gelişme-muştur" sözünün "ein-reich değil mi? "

Faşist MC, bu öğrenim şeyden üstündür" saçmalık-yılı başında birçok ders larından ne farkı vardır? ni kitaplara şöyle bir göz Tezgah başında ter dö- atanlar hemen görürler ki, ken işçi, tarlasını eken kitaplardan baştan aşağıya köylü, yani emperyalizme ırkçı, faşist yalanlar, bağımlılığın ve işbirlikçi sa-mçalıklarla doludur. Fel-sefe kitaplarında, alevi toprak ağalarının sömürü-mezhebiden olanlar aşağı-lanıyor, türlü hakaretler- duyan herkes bilir ki, ta-le mezhep ayrılıklarıyla riş, şu ya da bu padişahın halk, birbirine düşürölme- deliliğinin ya da akıllı- ye, düşman edilmeye çalı-lığının eseri değil, sınıf şılıyor... Faşist kitap- mücadelelerinin eseridir.. Tarihini itici gücü halk- tezgahlarından çıkmıştır.

Lise-I tarih kitabında "Alman" ya da "Türk" olma- "Türk kültüründe cesur, si değil. Bugün tarih, Asya'da, tipi ideal insan olarak Afrika'da, Latin Amerika- kabul edilmektedir" sözü, da halkların ulusal ve top- Hitler'in "üstün ırk, üs-lumsal kurtuluş mücade- leriyle ve ülkemizde de i-

ki milliyetten halkımız.n ülkemizi sömüren ve yeni bir paylaşım savaşına kö-rükleyen iki süper devlete ve onların uşakları fa- şistlere ve sosyal-faşist- lere karşı mücadelesiyle yazılmıyor mu?

Devrimci yurtsever öğ-renciler:

Bizim, ırkçı faşist ya-lanlara ve saçmalıklara ve de sosyalizm maskeli sosyal-faşist safsatalara ihtiyacımız yok. Bizim ger çeklere ve doğruyla, hal- ka ve halkın mücadelesine hizmet eden bir eğitime ihtiyacımız var.

FAŞİST DERS KİTAPLARINI OKUMAYALIM!

Devrimci, yurtsever öğ-retmenler:

Orta öğretim gençliği gerici eğitim sistemine karşı mücadele ediyor. On-lar gerçekleri ve doğru-ları öğrenme isteğiyle dolu-durlar. Devrimci yurtsever gençlikle birlikte faşist ders kitaplarının kalkması için mücadele edelim.

FAŞİST DERS KİTAPLARINI OKUTMAYALIM!

KAHROLSUN GERİCİ EĞİTİM SİSTEMİ!

YAŞASIN ÖĞRETMENLERLE ÖĞRENCİLERİN YURTSEVER AN-Tİ-FAŞİST BİRLİĞİ!

KAHROLSUN SİLOPİ'DE KÜRT HALKINA KURŞUN SIKANLAR

İşte yine Kürt halkı Silopi'de kurşunlandı. Silopi'de karşı ortasında halka ateş açılması, Selim Öktem, Fikret Öktem, Mehmet Kaplan yaralanmıştır. Ve yine halka karşı milli zulmün aracı olan koman-do, jandarma harekete geç tiler. Şimdi Silopi'de Ahmet Ersever'in yönetimin-deki jandarma birliği Si-lopi'yi savaş alanına çe- virmek için hazır bekli-yor. Silahlı jandarmalar sokakların içine dalmış terör estiriyorlar.

Aynı zamanda kaymakam vekili olan teğmen Ahmet Ersever, Silopi'de Ülkü Ocakları kurdurmıştır. Halk düşmanı Ersever daha önce Silopi'nin Hezina köyünden Akif Kaya'nın e- vini ateşe vererek yak-mıştır. Bu yüzden de Mid-yat Ağır Ceza Mahkemesin-

de hakkında açılan dava sürmektedir. Halk düşmanı Ersever, sırtını hakim sı-nıflara dayayarak istedi-ğini karakola çekip döv-dürüyor, Silopi'de halka zulmediyor. Şimdi de evi-ne ateş açıldığını bahane ederek Silopi halkını kur şunlatıyor.

Kürt halkı Viranşehir-de, Beytülşebap'ta da kurşunlandı, bugün de Si-lopi'de!

Ancak Kürt halkı sin-dirilemedi ve sindirile mez. Kürt halkı bu kat-liamların hesabını sora-caktır.

DEVİRİMCİ PROLETARYANIN MÜCADELESİ VE GÖREVLERİ (II)*

DEVİRİMCİ PROLETARYANIN İÇİNDE BULUNDUĞUMUZ DÖNEMDEKİ GÖREVLERİ

DONYA BOYOK BİR ALT ÜST OLUS İÇİNDEDİR

Günümüzde dünya büyük bir alt üst oluş içinde. Kapitalizmin genel bunalımı derinleşmekte, bütün temel gelişmeler keskinleşmektedir. Gerek tek tek ülkelerde, gerekse dünya çapında ekonomik, siyasi, sosyal buhranın derinleştiği, alt üst oluş döneminde çeşitli güçlerin sınıf özü daha açık ortaya çıkar, saflar daha açık belirginleşir, ve derinleşen buhran şartlarında eski saflaşmalar alt üst olurken daha keskin ve daha açık olan sınıflararası mücadelede yep yeni saflaşmalar ortaya çıkar. Günümüzde de böyle olmaktadır.

Ekim ihtilaliyle birlikte büyük bir itilim kazanan ezilen halkların ve ulusların mücadelesi günümüzün alt üst oluş şartlarında daha da derinleşmekte ve genişlemektedir. Lenin'in tahminleri doğrulanmıştır. İlk başlarda yalnızca milli devletler kurmaya yönelik olan sömürge ve yarı-sömürgeledeki dünya nüfusunun büyük çoğunluğunun mücadelesi emperyalizme ve kapitalizme karşı da yönelmiş ve ezilen halklar ve uluslar proletarya önderliğinde milli devrimi sosyal devrime birleştirerek, dünya devriminde çok önemli bir etmen haline gelmişlerdir ve gelmektedirler.

Günümüzün alt üst oluş şartlarında emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve gericiğe karşı mücadele eden 3. dünyanın ezilen halkları, Lenin'in öngördüğü gibi dünya devriminin başlıca özü haline gelmiştir. Bunun yanında, dünya devriminin kaleleri olan gerçek sosyalist ülkelerin ve genel olarak devrimci dünya proletaryasının yol gösterdiği ve desteklediği ezilen halklar ve uluslar, iki süper devletin sömürü, tahakküm ve hegemonya politikalarına, kapitalizmin derinleşen genel buhranının yükünü ezilen halkların ve ülkelerin sırtına yıkmaya politikalarına karşı ezilen halklar ve ülkeler ayağa kalkıyor. İki süper devletin maskesi her geçen gün düşüyor, ve tarihin en büyük zalim ve soyguncuları her geçen gün daha fazla tecrit oluyor. Günümüzde ülkeler bağımsızlık, milletler kurtuluş, halklar devrim istiyor.

Kapitalizmin genel bunalımının dünya çapında derinleştiği günümüzde emperyalist ve sosyal-emperyalist burjuvazi buhranını yükünü metropollerde işçi sınıfının ve çalışan halkın sırtına yıkmaya çalışıyor. Emperyalist ve sosyal-emperyalist burjuvazi kontrol edilemeyen bir enflasyonla bir arada giden durgunluk ve artan işsizlik şartlarında, fiyatlar alabildiğine artarken, ücretleri dondurmaya, kazanılmış hakları geri almaya, işçi sınıfı ve çalışan halkın sırtındaki sömürü yükünü ağırlaştırmaya çalışıyor. Bu durum kapitalist ve revizyonist ülkelerde işçi sınıfının burjuvaziye karşı mücadelesini keskinleştiriyor, gevrekler, iş-

galler, gösteriler kapitalist ve revizyonist dünyada her geçen gün daha büyük boyutlara ulaşıyor. İşçi sınıfı ve çalışan halkın yükselen mücadelesini ezmek için revizyonist ülkelerde tekeli burjuvazi proletarya ve çalışan halkın üzerindeki sosyal-faşist baskı ve terörü her geçen gün arttırırken, öteki emperyalist ülkelerde tekeli burjuvazi işçi sınıfı ve çalışan halkın demokratik ve siyasi haklarını gün geçtikçe kısıtlıyor, devletin faşistleştirilmesi yönünde ilerliyor. Ancak ne sosyal-faşist terör, ne de faşizm yönünde atılan adımlar işçi sınıfı ve çalışan halkın mücadelesini daha da yükselmesini önleyemiyor. Emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin kapitalizmin genel bunalımının bugünkü kadar derin olmadığı ve sömürge ve yarı-sömürgeleri emperyalist sömürüye karşı bugünkü genişlikte karşı çıkmadıkları dönemlerde, dünya nüfusunun büyük çoğunluğunun sırtından kazanılan kârlardan pay verilerek satın alınmış işçi aristokrasisinin geniş işçi kitleleri üzerindeki etkisinden yararlanarak, proletaryanın burjuvaziye karşı mücadelesini bir ölçüde kontrol altında tutabildikleri dönem geride kalmıştır. Kapitalist ve revizyonist ülkelerde geniş işçi kitleleri her geçen gün daha fazla devrimci öncülerinin, gerçek Marksist-Leninist partilerin etrafında toplanmakta, emperyalist ve sosyal-emperyalist burjuvazinin diktatörlüğünü zor yoluyla alaşağı edilmesi doğrultusunda, devrim doğrultusunda ilerlemektedir.

Günümüzün alt üst oluş şartlarında, emperyalist ve sosyal-emperyalist burjuvazi sosyalist ülkeleri tecrit etmek amacıyla, geniş bir kuşatma, şantaj ve saldırı politikası sürdürüyor. Ve bu politikayı gün geçtikçe yoğunlaştırıyor. Buna rağmen her türlü emperyalist ve sosyal-emperyalist girişim, özellikle iki süper devletin şantaj ve saldırı politikası, zıddını doğurarak iki süper devleti tecrit ediyor. Ekim ihtilalinden bu yana sosyalizme ve sosyalist ülkelere karşı saldırısını sürdüren uluslararası burjuvazi Lenin'in ülkesinde devlet iktidarının burjuvazi tarafından gasbedilmesiyle bu karşı-devrimci mücadelesinde görünüşte güçlü bir ortak bulmuştur: Sosyal-emperyalist burjuvazi. Ama emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin bu ortak karşı-devrimci cephesi sosyalizmi ve sosyalist ülkeleri ne yok edebilir ne de tecrit. Başta Çin Halk Cumhuriyeti ve Arnavutluk Halk Cumhuriyeti olmak üzere gerçek sosyalist ülkeler devrimci dünya proletaryasıyla ve ezilen halklar ve uluslarla omuz omuza dünya devriminin kaleleri olarak komünizme doğru ilerlemektedirler. Tecrit olanlar emperyalistler, özellikle iki süper devlettir. Sosyalist ülkeler ise dünya nüfusunun büyük çoğunluğuyla, dünya proletaryasıyla, ezilen halklar ve uluslarla, süper devlet hegemonyacılığına karşı mücadele eden 3. dünya ülkeleriyle, kapitalist ve revizyonist metropollerdeki çalışan halkla birliktedir. Dünyada sosyalizmin ve özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinin gücü her geçen gün daha fazla artarken, uluslararası kapitalizmin karşı-devrim cephesi her geçen gün daha fazla za-

yıflamaktadır.

Kapitalizmin genel bunalımının derinleştiği, dünya proletaryasının sosyalist ülkelerin ve ezilen halklar ve ulusların emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve her türlü gericiğe karşı mücadelesinin yeni ve büyük boyutlara ulaştığı, bu mücadelenin süper devlet hegemonyacılığına karşı 3. Dünya Ülkelerinin mücadelesinde yeni bir müttefik kazandığı, emperyalizmin ve sosyal-emperyalizmin, özellikle iki süper devletin gittikçe daha fazla tecrit olduğu günümüzde, emperyalistlerarası gelişmeler alabildiğine keskinleşmektedir. Özüni pazarların ve nüfus bölgelerinin yeniden paylaşılması talebinin teşkil ettiği emperyalistlerarası rekabet bütün insanlığı yeni ve eskilerden daha korkunç bir emperyalist paylaşım savaşına doğru sürüklemektedir. Dışlerinden tırnaklarına kadar silahlanan, birbirlerinin pazarlarına ve nüfus bölgelerine el koymak, birbirleri aleyhine hegemonya alanlarını genişletmek için mücadele eden iki emperyalist süper devlet insanlığı tehdit eden üçüncü emperyalist talan savaşının kaynağıdır. İki süper devletin "yumuşama", "silahsızlanma" palavraları yalnızca halkları uyutmak, uyanıklıklarını köreltmek için uydurulmuş masallardır. İki süper devlet arasındaki hegemonya mücadelesi bugün beş kıtada sürmekte ve özellikle Avrupa, Akdeniz ve Orta-doğu üzerinde odaklaşmaktadır.

GÜNÜMZDE DONYA HALKLARININ BAŞ DÖŞMANLARI İKİ EMPERYALİST SÜPER DEVLETTİR

Devrimci proletarya her dönemde siyasetini objektif gelişmenin, çeşitli sınıf güçlerinin karşılıklı durumlarının tahliili üzerine inşa eder, baş düşmanlarını, dolaysız ve dolaylı müttefiklerini tesbit eder. Ama, bugün dünyadaki alt üst oluş şartlarında durumu genel ve özel planda değerlendirenin, proletaryanın ve halkların düşman ve dostlarını, kararsız güçleri tesbit etmenin önemli daha da artmaktadır.

Artık dünya iki savaş arasında olduğu gibi nisbeten kararlı ve "barışçı" bir dönem yaşamıyor. Bir yandan ezilen halkların ve dünya proletaryasının devrim mücadelesi yükselirken ve süper devletlerin sömürü, tahakküm ve şantajlarına, hegemonyaya ve saldırgan politikalarına karşı çıkan 3. Dünya Ülkeleri hızla aralarında birleşirken, öte yandan daha hergün daha fazla kıskırtılarak yaklaşan emperyalist savaş tehlikesini yaşamaktayız. Gerek dünya halklarının kurtuluş mücadelesinin dolaylı ve dolaysız etkileriyle, gerekse emperyalizmin eşitsiz gelişme kanununun işlemesiyle, dünyanın ekonomik, siyasi ve sosyal çehresi gün geçtikçe değişmektedir.

(*) Bu başlık, yazının HALKIN YOLU'nun 1. sayısında yayınlanan ilk bölümünün başına teknik bir aksaklık yüzünden konmamıştır. Bu hatayı düzeltiyoruz. HALKIN YOLU'nun siyasi platformunun daha sonraki bölümlerini gelecek sayıda yayınlayacağız.

lerin alt edilmiş olamayacağını, iki süper devletin sömürü ve tahakkümünün kırılmış olamayacağını henüz göremedikleri için MC yıkılın acil talebiyle sınırlı olarak mücadeleye atılıyorlar.

PROLETER DEVİRİMCİLER KENDİLİĞİNDEN HAREKETİN DOĞURDUĞU REFORMCU SİYASETİN ÖNÜNDE BOYUN EGİYORLAR

Ülkemizin dört bir yanında proleter devrimciler, bir çok Avrupa ülkesinde işçi sınıfı ve çalışan halkın uyanışı ve kendiliğinden mücadeleleri ile kıyaslanamayacak derinlikte ve genişlikte olan kitle mücadelesinin içinde ve en örendeler. Son yıllarda kitlelerin kendiliğinden mücadelelerinin yükselmesine paralel olarak, işçi sınıfı sosyalizmine, Marksizm-Leninizme ulaşmaya çalışan devrimci unsurlar kitlelerle birleşme yönünde büyük adımlar atıldılar. Gerçi kitle mücadelesinin yükselişiyle kıyaslandığında bu adımlar henüz çok yetersizdir. Özellikle proleter devrimcilerin bölünmüşlükleri bu adımları daha da yetersiz kılmaktadır. Ama, bir dönemec dönülmüş, kitlelerden kopuk aydın hareketi yapısını aşma yönünde kararlı adımlar atılmıştır.

Ancak proleter devrimcilerin kitle mücadelesinin içinde ve en öünde yer almaları kitle mücadelesine proleter devrimci siyasetle önderlik ettikleri, proleter devrimci siyaseti geniş işçi kitlelerinin ve çalışan halkın elinde bir silah haline getirebildikleri anlamına asla gelmiyor. Ülkemizde subjektif unsur hâlâ çok geridir. Çünkü kitlelerle birleşme yönünde atılan adımların henüz çok yetersiz olması yanında, proleter devrimciler kitle mücadelesinin içinde ve en öünde yer alırken aslında kendiliğinden hareketin kuyruğuna takılıyorlar. Kitle mücadelesine proleter devrimci siyaseti mal edeceklerine, kendiliğinden kitle mücadelesinin doğurduğu reformcu siyasetin öünde boyun eğiyorlar.

İşçi sınıfı ve yarı-proleter kitleler kendiliğinden mücadele sürecinde ancak reformcu siyasi bilince varabilirler, kendiliğinden mücadele içinde kitlelerin "kahrolsun MC" ya da "MC yıkılın" talebi ile sınırlanmaları doğaldır. Ama işçi sınıfına ve yarı-proleter kitlelere dışardan bilinç götürme sorumluluğu olan proleter devrimciler kendiliğinden mücadelenin kuyruğuna takılır ve kitlelere devrimci siyasi hedefler göstermek yerine, kendiliğinden mücadelenin ortaya çıkardığı siyasi hedeflere tabi olurlarsa, işte bu doğal değildir. Ülkemizde proleter devrimciler bu hatayı yapmışlar ve proleter devrimci siyaseti kitlelerin elinde bir silah haline getirmek yerine, kitleler arasında reformist hayallerin pekişmesine ve kitlelerin devrimci siyasi hedefler doğrultusunda seferber edilememelerine yol açmışlardır.

Militan Gençlik dergisi faşizme karşı mücadelenin iki süper devlete ve sosyal-faşistlere karşı mücadele ile birleştirilmesi üzerinde doğru olarak durmuş, ancak bizzat "MC yıkılın" ya da "kahrolsun MC iktidarı" sloganlarını eylem sloganı olarak ele almanın bugünkü Türkiye'de reformizm anlamına geldiğini tesbit edememiş ve maksimalizme düşme endişesiyle tesbit etmekten kaçınmış, böylece kitleler arasında reformist hayallerin pekişmesine yol açmıştır.

Baş gelişmeyi yerli gericilikle halk arasında tesbit eden ve "can düşmanımız faşizm" şiarıyla yayına başlayan Halkın Kurtuluşu dergisi, önceleri faşist diktatörlük kurmak için tırmadığını ileri sürdüğü faşizmi geriletmeye, faşist diktatörlük kurulmasını önleme mücadelesinin bir parçası olarak MC'nin düşürülmesi mücadelesini benimsemiştir. Sonraları, bu temelden sakat ve reformcu görüşü terkederken de, yanlış baş gelişme tahliilini muhafaza ettiğinden devrimin sivri ucunun faşist MC'ye yöneltilmesi gerektiğini savunmuş ve böylece hem devrimin sivri ucunun iki süper devlete, faşizme ve sosyal-faşizme yönelmesi gerektiğini reddetmiş, kitlelere sadece faşizmi hedef göstermeye devam etmiş, hem de faşist diktatörlüğe faşist MC iktidarını (yani hükümetini) ayılastırma hatasına düşmüştür. Böylece kitlelere eksik ve yanlış hedef gösterme ve kitleler arasında reformist hayallerin pekişmesine yol açmıştır.

Baş gelişmeyi iki süper devlete halk arasında tesbit eden ve faşizme karşı mücadeledenin tabi, iki süper devlete karşı mücadeleye tabi olduğunu ileri süren Aydınlik Dergisi hem bu yanlış baş gelişme tesbiti

bu dergiyi kitlelerden tecrit ettiği için, hem de MC ile ittifak anlayışı içinde olduğunu kanıtlama telaşı içinde, "milli bağımsızlık mücadelesinin bir basamağı olarak MC yıkılın" siyasetini savunmuştur. İki süper devlete karşı mücadeleyi yerli gericiğe karşı mücadeleden koparan Aydınlik, "milli bağımsızlık mücadelesinin öündeki engel" diye nitelendiği MC hükümeti yıkılırsa faşist diktatörlüğün iki süper devlete karşı mücadeleyi önlemeyeceği hatta bu mücadeleye katılacağı düşüncesinin kitleler arasında yayılmasına neden olmuş ve kitleler arasında reformist hayallerin, MC'nin yıkılmasıyla her şeyin düzeleceği hayalinin pekişmesine yol açmıştır.

Bugün Ülkemizde baş gelişme iki süper devlet ve onların uşağı büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarıyla halk arasındaki gelişmedir. Baş gelişmeyi çözüme yönünde bugün kavrayacağımız halka MC'nin yıkılması mücadelesi olamaz. Bugün "devrimin sivri ucunun" iki süper devlete, onların uşağı büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarının faşist diktatörlüğüne ve faşist diktatörlük içinde iktidarı ele geçirmeye çalışan sosyal-faşistlere yönelmesi gerekir.

MC'YE KARŞI OLAN ÇEŞİTLİ SİYASİ AKIMLAR TEMELDEN FARKLI SINIF ÇIKARLARI ÜCRUNA VE TEMELDEN FARKLI AMAÇLARLA MÜCADELE EDİYORLAR

Bugün siyasi hedef olarak MC'nin gösterilmesini savunanlar, "MC dışında toplumun bütün kesimleri MC'nin yıkılmasını talep ediyorlar" diyerek tutumlarını savunuyorlar. Bu bir anlamda doğrudur. Şöyle ki, MC dışında toplum kesimleri MC'ye karşıdır, MC'nin yıkılmasından yanadırlar. Hedefi iki süper devletin sömürü ve tahakkümünün kırılması, iki süper devlete bağımlı büyük burjuvazi ve büyük toprak sahiplerinin faşist diktatörlüğünün yıkılması ve sosyal-faşist bir diktatörlük peşindeki beşinci kolların kırılmasını hedef alan devrimci proletarya da faşist diktatörlüğün bugünkü hükümetini ve faşist kliklerin MC bölümünü de elbette hedef almaktadır.

Ama MC'ye karşı olan siyasi akımların MC'ye karşı olma dışında ortak hiç bir yönleri yoktur. Bu farklı siyasi akımlar, temelden farklı sınıf çıkarlarını temsil etmekte, temelden farklı hedefler güzetmekte ve temelden farklı yöntemlerle mücadele etmektedirler. Ve işte kendiliğinden mücadele içinde MC'yi hedef alan halk kitleleri bu temelden farklı siyasi akımlar arasındaki farkı görememektedir. Proleter devrimci tutum bu temelden farklı siyasi akımların çıkıştığı noktayı öne sürerek, devrimci siyaseti bu çakışmanın sınırları içine hapsedmek, bu çakışmanın elverdiği reformcu talebe dört elle sarılmak değil tersinebu akımlar arasındaki farkları, sınıf çıkarları, siyasi hedefler ve yöntemler arasındaki farkları vurgulamak, kitleleri devrimci siyasi bilinçle donatmaktır. Gerçekten böyle bir çakışma vardır, MC'ye karşı olma noktasında pek çok akım birleşmektedir. İşte tam da bu nedenle günümüzde siyasi hedef olarak MC'yi değil, iki süper devleti, faşist diktatörlüğü ve sosyal faşizmi göstermek gerekmektedir.

MC'ye karşı olan faşist kliklerin ve sosyal-faşistlerin talebi, MC'nin düşmesi ve faşist diktatörlük sınırları içinde kendi hakimiyetlerini kurmalarıdır. Faşist MC ile çeşitli faşist ve sosyal-faşist klikler arasında mücadele, ve MC içindeki mücadele faşist diktatörlükte kimin hakim olacağı, faşist diktatörlüğün esas olarak hangi süper devletin aleti olacağı mücadelesidir. Rekabet eden çeşitli faşist ve sosyal-faşist kliklerin yöntemleri de (askeri darbe ile sınırlı ele alınmaması gereken) darbeyi yöntemlerdir.

Sosyal-faşistler kitlelerin geri bilinç düzeyinden yararlanmaya, "ileri demokrasi" tuzağıyla kitleler üzerindeki etkilerini arttırmaya çalışıyorlar. Ama bu, sosyal-faşistlerin sosyal-faşist diktatörlük kurma mücadelesinin en tali yönüdür. Sosyal-faşistlerin kitle mücadelesinden ödleri kopuyor, onların kitlelere karşı tutumlarının esas yönü kitle mücadelesini faşist yöntemlerle bastırmaktır. Militan Gençlik sosyal faşistlerin bilinç düzeyi geri kitleler üzerinde etki kurma çabalarını abartarak bu yönü adeta sosyal-faşistlerin kitleler arasındaki tutumunun esas yönü gibi koyarak hata yapmıştır. Sosyal - faşistler kitle mücadelesini peşlerine takmaya ça-

lışmıyorlar, tersine kitlelerin bilinç düzeyinin geri olmasından yararlanarak kitle mücadelesini bastırıp darbeyi yöntemlerle sosyal-faşist bir diktatörlük kurmaya çalışıyorlar. Sosyal-faşistleri "kötü sosyalistler" olarak ele almaktan vazgeçelim.

Reformcu burjuvazinin, CHP'nin talebi ise iki süper devletle, faşistler ve sosyal faşistlerle uzlaşarak, faşist diktatörlük yıkılmaksızın MC hükümetinin düşürülmesi ve parlamenter yoldan CHP'nin hükümet kurmasıdır. Reformcu burjuvazi bilinç düzeyi geri kitleler üzerinde hayli etkilidir ve bir yandan kendiliğinden mücadele sürecinde ancak reformcu siyasete ulaşabilmiş olan kitlelerin geri bilinç düzeyine dayanırken, öte yandan giderek devrimcileşen kitle mücadelesinden ödü kopmakta, kitle mücadelesini durdurmaya çalışmaktadır. Sosyal-faşistler, CHP'nin sosyal-emperyalizme ve sosyal-faşizmle uzlaşmasından yararlanarak bu parti içine de sızmaya başlamışlardır ve CHP'nin faşist diktatörlüğü hedef alınmasından yararlanarak ve CHP'yi basamak olarak kullanarak faşist diktatörlük içinde hakimiyetlerini sağlamaya, sosyal-faşist bir diktatörlük kurmaya çalışıyorlar. Ama sosyal-faşistlerin CHP içine sızmaya başlamaları CHP'nin talepleriyle sosyal - faşistlerin taleplerinin aynı olduğu anlamına gelmez.

Proleter devrimcilerin görevi işçi sınıfına ve çalışan halka derinleşen bu buhranla, iki süper devletin ülkemiz üzerindeki rekabetinin keskinleşmesiyle ve halk kitlelerinin mücadelesine zaten çok zayıflamış olan MC hükümetinin gerçekten yıkılabileceğini, ama tek başına bunun temelde hiçbir şeyi değiştirmeyeceğini, MC'nin yıkılmasıyla ülkemizi iki süper devlete satan büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarının faşist diktatörlüğünün yıkılması olmayacağı anlamaktadır. Proleter devrimciler kitleleri emperyalizmin ve faşizmin devrimle yıkılması yönünde bugün iki süper devlete ve faşistlere ve sosyal-faşistlere karşı ve bütün bunların billurlaşmış ifadesi olan faşist diktatörlüğe karşı mücadeleye seferber etmelidir. Bu mücadele sürecinde MC, "kahrolsun MC" sloganını ele almaktan çok daha büyük bir olasılıkla yıkılır ama proleter devrimciler böyle bir mücadele ile aynı zamanda kitleler arasında reformcu hayalleri de yıkarlar. Halkın bağımsız güçlerini devrim yönünde seferber ederler ve iki süper devletin MC'ye karşı olan faşistlerin, sosyal - faşistlerin ve reformcu burjuvazinin ekmeğine yağ sürmüş olmaları.

Proleter devrimciler "Kahrolsun MC" sloganı ile sokaklara dökülen kitlelerin en öünde mücadele ettikçe ve kitlelere bu mücadele içinde devrimci siyasi hedefleri gösterdikçe, kitlelerin devrimci siyasi önderlikle birleşen mücadelesi faşist MC'yi yıktığı gibi, iki süper devletin ülkemiz üzerindeki hakimiyetini de, faşist diktatörlüğü de sarsacak ve reformcu burjuvazinin hedefleri ile sınırlı kalmasını da engelleyecektir. Devrimci mücadele geniş yığınlarla malolduğu proletarya ve çalışan halk Demokratik Halk İktidarı yolunda ilerledikçe bu mücadele iki süper devleti ve faşist diktatörlüğü sarıdıkça, onun ürünü olarak reformlar da ortaya çıkacaktır.

Biz hiçbir dönemde proleter devrimcilerin bir hükümet değişikliği şiarını eylem şiarı olarak ele alamayacaklarını söylemiyoruz. Özgül şartlarda proleter devrimciler hükümet değişikliği ile sınırlı olmasa bile, hakim sınıfların devlet cihazını zor yoluyla parçalamak anlamına gelmeyen özgül eylem şiarları benimseyebilirler. Ama günümüzde Türkiye'de böyle bir eylem şiarı sadece reformizmdir.

1910'ların Rusya'sında siyasi hedef olarak, Çarçı monarşiyi değil de, Stolipin hükümetini göstermek ve bir ajitasyon şiarı olarak Cumhuriyeti değil de bir eylem şiarı olarak Stolipin hükümetinin düşürülmesini esas almak, ya da bugünkü İran'da siyasi hedef olarak Şah'ın başını çektiği monarkofaşist diktatörlüğü değil de, Hüveyda hükümetini göstermek ne kadar yanlışsa, bugün ülkemizde siyasi hedef olarak iki süper devleti ve onların uzantısı büyük burjuvazi ve büyük toprak sahiplerinin faşist diktatörlüğünü değil de faşist MC hükümetini göstermek de o kadar yanlıştır.

Bütün bunlar proleter devrimcilerin MC'nin düşürülmesini karşı olmaları anlamına asla gelmez. Proleter devrimciler siyasetlerini kitlelerin elinde bir silah haline getirdikçe, kitlelerin devrimci mücadele-

açmalılar, her konu gibi yerli gericiiliğin silahlanması konusunun da emperyalizm tahlillerinden kopartmanın, sonuç olarak bir hareketi emperyalizmin yedeğine takacağını görmeliler.

Ama biz, sosyal-emperyalizmin yayılmacılığına karşı durmanın yolunun yerli gericiiliğin silahlanması olduğu oportünist tezi-ni savunmayı da reddediyoruz. Yerli gerici-lik bugün üç amaçla silahlanıyor:

1) Yerli gericiilik emperyalizmin, özel-likle iki süper devletin ve kendisinin sı-nıfsal çıkarlarını korumak için halka karşı ve Kürt ulusuna karşı silahlanıyor.

2) Yerli gericiilik sosyal - emperyalizmin kışkırttığı Türkiye-Yunanistan çatışmasın-da esas olarak sosyal-emperyalizmin çıkar-larını koruma doğrultusunda Yunanistan'a karşı silahlanıyor.

3) Yerli gericiilik Amerikan emperyaliz-minin sosyal-emperyalizmle hegemonya müca-delesinde ve halkların devrimini ezmek için bir saldırı gücü olan NATO'nun bir parçası olarak silahlanıyor.

Sosyal-emperyalizme karşı ise silahsız-lanmayı savunular sadece sosyal - faşistler değil. Gerek faşistler, gerek reformist CHP sosyal-emperyalizme karşı silahlanmayı de-ğil, "karşılıklı güven vererek silahlanma masraflarını kısmayı" savunuyorlar.

Yerli gericiiliğin silahsızlanmasının ar-dındaki gerçekler bunlardır. Emperyalizme bağımlı yerli gericiiliğin süper devletler-den bağımsızlık amacıyla silahlanması da mümkün değildir.

Bugün ülkemizde iki süper devlete karşı mücadele faşist diktatörlüğe ve sosyal faşizme karşı mücadeleden ayrı ele alınamaz. Yerli gericiiliğin ülkeyi iki süper devlete sattığı, iki süper devlete bağımlı kıldığı günümüzde görevimiz, emperyalizm ve yerli gericiilik ittifakına karşı, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde halkın proletarya önderliğinde bağımsız güçlerini seferber et

mektir.

Baş çelişme tesbitinde düşülen öteki ha-talar şunlardır: İki süper devlet ve işbirlikçileri ile çeşitli milliyetlerden halkı-mız arasındaki gelişmenin değil de, genel olarak emperyalizm ve yerli gericiilikle halk arasındaki gelişmenin ele alınması. Süper devletlerle öteki emperyalist devletler a-rasındaki farklılıkları ve yerli gericiili-ğin süper devletlerin işbirlikçisi olan kesimleriyle öteki emperyalist devletlerin iş birlikçisi olan kesimleri arasındaki fark-lılıkları gözardı eden bu tesbit sonuç ola-rak emperyalizme ve yerli gericiiliğe karşı mücadeleyi güçlendirmez, sadece iki süper devlete ve işbirlikçilerine karşı mücadeleyi zayıflatır. İki süper devlet dışında ka-lan emperyalist devletler proletaryanın ve halkların düşmanı olmaktan çıkmamıştır, ama bugün için baş düşman değildirler. Baş çelişmenin çözümünde iki süper devlete karşı öteki emperyalist devletlere dayanılmaz, dayanılmamalıdır. Ama öteki emperyalist dev letlerin iki süper devlete aralarındaki çe lişmelerden yararlanmalı, onları baş düşman almak hatasına düşmemeliyiz.

Baş çelişmenin Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçileriyle halk arasında tesbit e-dilmesi. Bu tesbit revizyonistlerin tesbiti-dir. Ve amacı sosyal-emperyalizmin ya-yılmasını gizlemek ve kolaylaştırmaktır. Bu revizyonist tesbitin ardından gidenler dün-yada ve Türkiye'deki gelişmeleri ve de-ğişmeleri kavrayamamakta, ne kadar sosyal-emperyalizmden söz etseler de, aslında re-vizyonistlerin ve sosyal-emperyalizmin ye-değine düşmekte.

Bugün Kürt ulusal kurtuluş hareketi açı-sından da baş çelişme iki süper devlet on-ların uzantıları faşistler ve sosyal-faşistlerle Kürt ulusu arasındadır. Baş çelişmeyi Kürt ulusu ile Türk hakim sınıfları arasında tesbit etmek, Kürt ulusunun milli kurtuluş mücadelesini zayıflatmak, yenilgi-

ye mahkum etmek ve bu mücadeleyi emperya-lizmin sınırları içersine hapsedektir. Bu-gün Kürt ulusal kurtuluş mücadelesinin ö-mündeki engeller ve düşmanları ile genel o-larak Türkiye devriminin öündeki engeller ve çeşitli milliyetlerden halkımızın düş-manları bir ve ayndır.

Özetlersek, demokratik halk devriminin bu aşamasında ana görevimiz bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini yükseltmektir. İçin-de bulunduğumuz şartlarda ana görevi bağı-m-sızlık mücadelesiyle kısıtlamak, anti-faşist mücadelenin tali olduğunu savunmak çok yan-lıştır. İki süper devletin sömürü ve tahak-kümüne karşı bağımsızlık mücadelesiyle bu sömürü ve tahakkümün bir yansıması ve bir aracı olan faşist diktatörlüğe ve sosyal-faşizme karşı mücadele, iki süper devlete bağımlı büyük burjuvazi ve büyük toprak a-galarına karşı mücadele birbirinden ayrıl-maz, içiçedir. Bağımsızlık mücadelesinden ayrı olarak tek başına demokrasi mücadelesi ise hiçbir dönemde bir yarı-sömürge yürü-tülemez ve günü müzde sadece sosyal - emperyalistlerin işine yarar. Dünyada ve ülkemiz üzerinde iki süper devlet arasındaki reka-betin keskinleşmesi emperyalist savaşa ve istilaya karşı mücadeleyi de gündeme getir-mektedir. Bugün bu görevi bağımsızlık ve de-mokrasi mücadelemize tabi bir görev olarak ele almalıyız. Bu görev halkın bağımsız güç-leri seferber edildiğe yerine getirilebi-lir.

Bu aşamada devrimimizin hedefleri iki sü-per devlet, faşistler ve sosyal - faşistler-dir. Biz, bu baş düşmanlar dışında kalan devrimimizin düşmanlarını tarafsızlaştırma-lı, bunların dışında kalan herkesi ise baş düşmanlara karşı seferber etmeli, halkı-mızın yurtsever anti-faşist cephesini adım adım inşa etmeliyiz. Birleşik cepheyi işçi-köylü ittifakı temelinde inşa etmeliyiz. Devrimci proletarya işçi-köylü ittifakının top-rak devrimi temelinde inşa etmelidir.

BAŞ ÇELİŞMENİN ÇÖZÜMÜ YÖNÜNDE BUGÜN KAVRAYACAĞIMIZ HALKA HALKIN BAĞIMSIZ GÜÇLERİNİ SEFERBER ETMEKTİR

KITLELER KENDİLİĞİNDEN MÜCADELE İÇİNDE ANCAK BURJUVA-REFORMİST BİTİNCİ VARABİLİYORLAR

Dünyada ve Türkiye'de bütün temel çeliş-melerin keskinleştiği günümüzde mevcut sos-yal sisteme karşı memnuniyetsizlikleri art-tan, bu memnuniyetsizliklerini kendiliğinden kitle mücadelesiyle ortaya koyan kit-leler, çektikleri bütün yoksulluğun ve acı-ların sebebi olarak (tek tek patronları de-ğilse bile) faşist Demirel hükümetini görü-yorlar. Kitlelerin kendiliğinden mücadelesi emperyalizmi ve faşizmi, yarı-sömürge yarı-feodal boyunduruğun nedeni olan iki emperyalist süper devleti ve onların aracı faşist diktatörlüğü, bürokratik-askeri faşist cihazi hedef almıyor. Bu nedenle faşist MC ye ve onun polisine karşı yitice mücadele eden işçiler, ordu gelince kararsızlığa dü-şüyorlar. Bu nedenle MC'nin zulmine ve DGM-lere karşı kararlılıkla mücadele eden çalı-şan halk kitleleri Kiev boğazlardan geçe-ken ve sosyal-emperyalistler Ege'de sava-ş çıkırtırken mücadeleye kendiliğinden atıl-mıyorlar ve "Yunan düşmanlığının", şoveniz-minin kuruluması ve durmaksızın sosyalizme geçilmesiyle kurtulabileceklerini göreme-dikleri için, mücadele hedefi olarak MC'nin yıkılmasını, bir hükümet değişikliğini tes-bit ediyorlar. Geniş işçi ve çalışan halk

liginden ulaşabilecekleri bilinç burjuva-reformist bilinçtir. Kendiliğinden kitle mücadelesinin doğuracağı siyaset henüz dü-zenin sınırları içinde bir siyasettir. Ken-diliğinden kitle mücadelesinde ekonomik taleplerin siyasi taleplerle, reformcu talep-lerin devrimci taleplerle içiçe geçmesi kit-lelerin kendiliğinden devrimci iktidar mü-cadelesi yönünde seferber oldukları anlamı-na gelmez. Ve kitleler kendiliğinden müca-dele içinde devrimci siyasi hedeflere yöne-lemezler. Nitekim işçi kitleleri ve genel olarak çalışan halk kendiliğinden mücadele süreci içinde siyasi hedef olarak ancak faşist MC hükümetini görebilmiş ve "kahrol-sun MC" sloganıyla, sonuç olarak bir hükü-met değişikliğinden başka bir şey ifade et-meyen bir sloganla mücadeleye atılmıştır.

Geniş işçi ve çalışan halk kitleleri sö-mürü ve zulümden ancam emperyalizmin, onun uzantısı tekelci kapitalizmin ve feodaliz-min tasfiye edilmesi, emperyalizmin uzantı-sı büyük burjuvazi ve büyük toprak ağaları-nın faşist diktatörlüğünün yıkılıp, işçi sı-nfı önderliğinde, işçi-köylü ittifakı te-melinde halkın devrimci demokratik iktida-rının kurulması ve durmaksızın sosyalizme geçilmesiyle kurtulabileceklerini göreme-dikleri için, mücadele hedefi olarak MC'nin yıkılmasını, bir hükümet değişikliğini tes-bit ediyorlar. Geniş işçi ve çalışan halk

kitleleri emperyalizmin tahakkümünün kırıl-ması ve hakim sınıfların bürokratik - askeri cihazının parçalanması yönünde ilerleyebil-mek için, devrim yönünde ilerleyebilmek için günümüzde iki süper devlete, faşistlere ve sosyal-faşistlere karşı mücadele edilmesi gerektiğini, iki süper devleti ve sosyal-faşistleri günümüzde siyasi hedef almaksı-zın sadece faşistleri ve hele faşistlerin bir bölümünü, MC'yi siyasi hedef olarak dev-rim yönünde ilerlenemeyeceğini göremedikle-ri için "kahrolsun MC" sloganıyla sınırlı olarak mücadeleye atılıyorlar. Geniş işçi ve çalışan halk kitleleri faşizmin emperya-lizmin siyasi eğilimlerinin billurlaşmış ifadesi olduğunu, faşizmin emperyalizm ça-ğına ait bir devlet biçimi olduğunu göreme-diklerinden, ülkemizde faşizmin büyük burjuvazinin ve büyük toprak sahiplerinin iki emperyalist süper devlete en bağımlı kesim-lerinin açık terörcü diktatörlüğü olduğunu göremediklerinden, iki süper devlete ve on-ların uzantısı faşist diktatörlüğe karşı mücadele etmek yerine faşist kliklerin bir bölümünü, MC hükümetini hedef alıyorlar. Kendiliğinden mücadele içinde siyasi hedef olarak yalnızca MC hükümetini gören geniş halk kitleleri MC'nin yıkılmasıyla faşist diktatörlüğün yıkılmış olmayacağını, faşist diktatörlük içinde hakimiyeti ele geçirmeye çalışan çeşitli faşist ve sosyal-faşist klik

Birkaç yıl öncesine kadar emperyalizme ve her türlü gericiiliğe karşı mücadele eden dünya halklarının milli ve sosyal kurtuluş mücadelesinin öündeki esas engel Ameri-kan emperyalizmiydi. Bugün bu durum de-ğişmiştir. Günümüzde dünya halklarının baş düş manları, ezilen halkların ve dünya proletar yasının devrimci mücadelesini ezmek için aralarında birleşen, pazarları ve nüfus böl-gelerini paylaşma konusunda ise kıyasıya birbirleriyle rekabet eden iki süper devlet Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmidir. Emperyalizme, sosyal - emperyalizme ve her türlü gericiiliğe karşı müca-dele eden dünya halklarının devrim müca-delesinin öündeki esas engel artık tek başı-na Amerikan emperyalizmi değil, bu iki em-peryalist süper devlettir.

Dünya proletaryası ve ezilen dünya halk-ları, devrimci mücadeleleri açık saldırı, hile ve tertiplerle ezmeye çalışan, dünyanın dört bir yanında proletaryayı ve ezilen halk-ları sömür ve ezen, askeri, siyasi, ekon-omik şantaj ve tehditlerle halklara ve ül-kelere boyun eğdirmeye çalışan, dışlerinden tırnaklarına kadar silahlanarak pazarları e-nüfuz bölgelerini yeniden paylaşma konusun-da birbirleriyle kıyasıya rekabet eden ve bütün ülkeler işçilerini ve ezilen halkları yeni ve eskilerinden daha büyük bir payla-şım savaşı tehlikesiyle karşı karşıya geti-ren iki emperyalist süper devlete karşı dün-ya birleşik cephesini örgütlemeye göreviyle karşı karşıyalar. Bu görevin küçümsenmesi, ertelenmesi ve bu görevi gözardı eden sözde "mücadeleler" apaçık siyasi körlüktür.

Dünya birleşik cephesi iki süper devletin ikisini birden hedef almak zorundadır. Gerçi iki süper devlet arasında belli fark-lar vardır. Ama bu farklar iki emperyalist Süper devletin ikisinin birden dünya halk-larının baş düşmanı olduğu gerçeğini de-ğiştirmez.

Dünya halklarından, Kore, Hindicini ve Orta-doğu halklarından birbiri ardısıra ye-diği darbelerle, dünya halklarının ve Ame-rikan halkının anti-emperyalist mücadelesi ile Amerikan emperyalizminin içine düştüğü buhran derinleşmiş, ikinci emperyalist sava-şı sonrasının bu "dünya jandarması" geri-lemeye başlamıştır. Bugün artık ABD emperyalizmi için herşey ikinci savaş sonrasın-da olduğu gibi iyi gitmiyor. Lenin'in ülke-sinde devlet iktidarının tekelci bürokrat burjuvazi tarafından gasbedilmesinden, ilk proletarya diktatörlüğü devletin hem SSCB halklarını, hem de tüm dünya halklarını e-zen ve sömüren sosyal-emperyalist bir dev-lete dönüşmesinden sonra, ABD emperyalizmi-nin karşısına kendisiyle dünya hegemonyası için yarışan bir rakip, yeni bir süper dev-let çıktı. Bu arada eşitsiz gelişme kanunu-nun işlemesiyle Almanya, Japonya gibi em-peryalist ülkeler savaş sonrası durumları-nan kurtulup, bir yandan iki süper devlete rekabete, bir yandan da onların kendileri üzerindeki hegemonyalarına karşı çıkmaya başladılar.

Fakat esas olarak dünya üzerinde durumu-nu korumaya çalışmasına ve genel olarak ge-rilemesine rağmen, ABD bir yandan da iler-lemekte ve zaman zaman saldırganlığını daha da arttırmaktadır. Halen dünya halklarının iki baş düşmanından birisi olmaya ve yen-i-sömürgecilğin en güçlü iki kalesinden bi-risini teşkil etmeye devam ediyor. ABD em-peryalizmi saldırgan olmaktan çıkmamıştır.

Öteki süper devlet, Sovyet sosyal-emperyalizmi yükselen ve genç emperyalizmdir. Sos-yal-emperyalizmin gücü ile pazar ve uydula-rının genişliği kıyaslandığında, gücüne gö-re genişleyemediğini ve bu nedenle, gittik-çe hırçınlaştığını, yeniden paylaşım tale-bini esas olarak onun getirdiğini, esas sal-dırganın o olduğunu ve o, Lenin ve Stalin-in şanlı sovyetlerinin sosyalist prestiji-ni bugünkü sosyal-emperyalist emelleri için kullandığından son derece merkezileşmiş bir ekonomiye sahip olduğundan ve tüm kurtuluş mücadelesinin "doğal müttefiği" perdesi ardına gizlendiğinden daha tehlikeli süper devlettir. Onun bütün dostluk paravanaları-nın arkasında tatmin olmaması aç gözülüktün kaynaklanan ağır bir sömürü ve tahakküm e-ğilimi vardır.

Objektif olarak iki süper devlet arasın-da farklılıklar vardır ve bunları gözardı etmek yanlıştır. Ancak bu farklılıklar kim-seye iki süper devletten yalnızca birisini dünya halklarının başdüşmanı olarak seçme hakkını veremez. Eğer görevlerimizi yakla-şan bir dünya savaşına göre tesbit ediyor-sak, tek süper devleti savaş kavağı olarak

seçebilir miyiz? Ve yine dünya halkları için biri dighenden daha mı zararsızdır? Hayır! İki süper devletin ikisi de bir arada sava-ş kaynağıdır ve dünya halklarının tüm kur-tuluş mücadelesini ezmeye ve halkların ve ülkelerin baskı altına alınmalarında bir-birinden beterdirlir. Halkların kurtuluşla-rı uğruna verilen mücadelede hedefi daral-tırken iki süper devletin birine (objek-tif olarak, niyet itibariyle yaslanılmak istenilmesie bile) yaslanmak ihanettir. Pro-leter devrimci tutum iki süper devletin her ikisini birden dünya halklarının baş düşma-nı olarak tesbit eden doğru tutumdur. İki süper devletin birine karşı mücadeleyi e-sas alıp, diğerine karşı mücadelede unutul-mamalı ve tatil edilmemelidir.

Birinci emperyalist savaşta yükselen em-peryalizm, yeniden paylaşım talep eden em-peryalizm, esas savaş kaynağı Alman emperyalizmiydi. Ama bu Anglo-Fransız emperya-lizmini öteki emperyalist savaş kaynağı ol-maktan çıkarmadı. Devrimci proletarya baş düşman olarak sadece yükselen emperyalizmi, Alman emperyalizmini görmedi. Yaklaşan sava-ş iki haydut çetesi arasındaki talan savaşıdır dedi.

İkinci emperyalist savaşta yükselen em-peryalizm, yeniden paylaşım talep eden esas emperyalist savaş kaynağı faşist kampı. Fak-kat bu, Anglo-Fransız emperyalizmini öteki emperyalist savaş kaynağı olmaktan çıkarmadı. Stalin önderliğindeki sosyalist Sovyet-ler Birliği'nin, dünya proletaryasının ve ezilen halkların savaşı önleme yönündeki bü-tün çabaları "İngiliz ve Fransız hükümetle-rinin savaşa göz yumma, savaşı başlatma ve yayma emperyalist siyaseti tarafından boşa çıkarıldı." (Mao Zedung, Seçme Eserler, Cilt 2, Sayfa 277). Devrimci proletarya yaklaşan savaşın iki haydut çetesi arasındaki bir talan savaşı olduğunu, halen her iki tara-fın da emperyalist amaçlarla savaştığını tes-bit etti. "Her iki taraf da emperyalist a-maçlar güdüyor, sömürge ve yarı-sömürgeleri hakimiyetleri altına almak ve nüfuz alanla-rı elde etmek için bir yağma savaşı yürütü-yorlar" (Mao Zedung, S.E., C:2, Sy:265), tes-bitini yaptı, baş düşman olarak sadece Al-man-İtalyan-Japon kampını görmedi. Savaşın niteliği ancak Alman emperyalizminin sosya-list Sovyetler Birliği'ne saldırmasından sonra değişmiştir. Ancak bundan sonra Ang-lo-Fransız emperyalistleri emperyalist talan amaçlarından vazgeçmemekle beraber Al-man emperyalizmine karşı emperyalist çıkar-larını korumak için devrimci güçlere yardım etmek, savaşa ve faşizme karşı dünya birleşik cephesine katılmak zorunda kalmıştır.

Ve bu cephe içinde devrimin güçleri esas Anglo-Fransız emperyalistleri tali olduğun-dan, savaşın esas yönü anti-emperyalist, an-ti-faşist haklı savaş olmuştur. İşte ancak bundan sonradır ki, devrimci proletarya dün-ya çapında baş düşman olarak faşist kampı tesbit etmiştir.

1935'lerde ise Komintern'in faşizme ve savaşa karşı dünya birleşik cephesi siyase-tini Anglo-Fransız emperyalizmine karşı mücadeleyi tatil etmek olarak ele almak bu siyaseti hiç kavramamaktır. Komintern emperyalist savaş kışkırtıcısı olduğu noktada Anglo-Fransız emperyalizmini daima baş düş-manlardan saymıştır.

Kaldı ki, bugün iki emperyalist süper devletin ikisi birden dışlerinden tırnakla-rına kadar silahlanıyorlar ve savaşa hazır-lanıyorlar. Bugün AET ve Japon emperyalizmini baş düşmanlardan saymak yanlıştır. Ama, iki süper devletin ikisi birden dünya halklarının baş düşmanıdır. ÇKP'de, AEP'de, bütün proleter devrimci partiler de bunu böyle tesbit ediyorlar.

Yükselen emperyalizmin sosyal - emperya-lizm olduğu geçirden kalkınarak Amerikan emperyalizminin de emperyalist talan savaşı kaynağı olduğunu reddetmek, onun saldırgan amaçlarla değil, savunma amacıyla silahlan-dığını ileri sürmek, dünya birleşik cephe-sinin tek başına sosyal-emperyalizmi hedef alması gerektiğini savunmak siyasi oportü-nizmdir. Hele bu oportünist görüşleri büyük öğretmen Mao Zedung'a ve Hua Kua-Feng önderliğindeki şanlı ÇKP'ye maletmeye kalkmak tıpkı ezilen ülkelerin iki süper devlete kar-şı mücadelesinin dünya birleşik cephesi-nin bir parçası olduğu gerçeğini reddeder-ken bu sorumluluğu Enver Hoca'ya ve şanlı AEP'ye maletmeye çalışmak gibi haddini bil-mezliklerdir.

Ülkemizde Amerikan emperyalizminin em-peryalist savaş kaynağı olmaktan çıktığını, saldırgan amaçlarla değil savunma amacıyla

silahlandığını ileri süren ve onu baş düş-man saymayan bir siyasi akım yoktur. Ancak bu konudaki yaratılan bulanıklıklardan ya-rarlanarak bu oportünist tezleri yaymaya ça-lışan, ÇKP ile AEP arasında temel ideolojik siyasi farklılıklar "keşfederek", ÇKP'yi öne sürüp AEP'ye saldıran sorumsuz "aydın" lar vardır.

Dünyanın en zalim sömürücü ve soyguncusu iki süper devlete, bu iki karşı-devrim oca-ğına ve bu iki emperyalist savaş kaynağına karşı dünya birleşik cephesinin önder gücü başta gerçek sosyalist ülkeler olmak üzere devrimci dünya proletaryasıdır. Bu birleşik cephenin başlıca gücünü 3. Dünya Halkları o-luşturu-yor. Bu birleşik cephe dünya pro-letaryası ve ezilen halkların esas müttefi-ği iki süper devletin sömürü, tahakküm ve saldırılarına, hegemonyacı politikalarına karşı aralarında birleşen 3. Dünya Ülke-lelidir. Bu nedenle, geniş anlamda ele alırsak, bu birleşik cephenin temel gücünü dün-ya proletaryası, ezilen halklar, uluslar ve 3. Dünya Ülkeleri oluşturmaktadır. İki süper devlet dışında kalan emperyalist ö-lkeler (2. Dünya) iki süper devlete ezilen halkları kendileri sömürmek için, emperya-list rekabet sınırları içinde karşı çıktık-ları noktada dünya proletaryası ve ezilen halklar hem bu emperyalist devletlerle de mücadele etmeli, hem de bu emperyalist dev-letlerin iki süper devlete aralarındaki çe lişmelerden yararlanmalıdır. 2. Dünya Ülke-lerinin, iki süper devlete kendileri de he-gemonya altında oldukları için karşı çık-tıkları noktada ise dünya proletaryası ve ezilen halklar onlarla birleşmelidir.

Ülkemizde kimi sorumsuz aydınlar, 3. Dün-ya ülkelerinin süper devletlerin sömürü, ta-hakküm ve saldırı politikalarına karşı, mil-li zenginliklerin talan edilmesine ve dev-let egemenliklerinin çinçenmesine karşı yü-rüttükleri mücadeleyi bir kalem darbesiyle inkar etmekte, bir kalem darbesiyle 3. Dün-ya Ülkelerinin devrimci proletarya ve ezi-len halkların esas müttefiği, iki süper dev-lete karşı dünya birleşik cephesinin temel güçlerinden biri olmaktan çıkmaktalar. 3. dünya ülkelerinin mücadelesinin dünya pro-letaryasının ve ezilen halkların, yüzyılımız boyunca yürüttükleri mücadelesinin bir ürünü olduğunu göremeyen bu sorumsuz "aydın" lar, bu oportünist görüşlerini AEP'ye maletmeye çalışıyorlar. Bunlar asla AEP'nin görüşleri değildir. Bu kişiler, böyle havada konuşmak yerine Tiran'ın Türkçe yayınlarını hiç ol-mazsa arada bir dinleseler böyle sorumsuz konuşamazlar. ÇKP ile AEP arasında temel i-deolojik siyasi farklılıklar "keşfederek" e-zilen ülkelerin mücadelesini inkar etme so-rumsuzluğunu AEP'ye maletmek ve her zaman 3. Dünya Halklarının mücadelesinin vurgu-lanmasına özel bir önem veren ÇKP'ye, AEP-yi savunur görünerek saldırmaya kalkışmak haddini bilmezliklerdir. Ezilen ülkelerin mü-cadelesini AEP inkar etmiyor. Onu inkar e-den sorumsuz "aydın" lar ve iki süper dev-lete karşı mücadeleyi zayıflatmak için di-dinden modern revizyonistlerdir. Ve bu "ay-dın" ların sorumsuz iddialarının aksine 3. Dünya olgusunda, 3. Dünya Halklarının müca-delesini esas almayan şanlı ÇKP değil, çe-şitli ülkelerdeki burjuva uzlaşmacılardır, oportünistlerdir. 3. Dünya olgusunda, ezi-len halkların mücadelesini esas almak ile 3. Dünya Ülkelerinin mücadelesini reddetmek ne ÇKP'ye, ne de AEP'ye maledilebilir. Bu özünde birbirinden farksız görüşlerin sa-hipleri çeşitli renklerdeki oportünistler-dir.

Bütün geçici iniş çıkışlara rağmen dünya proletaryasının ve ezilen halkların devrim mücadelesi sürekli yükseliyor. İki süper devlete ve emperyalist savaşa karşı dünya birleşik cephesi iki süper devleti tecrit e-decek, halkların devrim mücadelesini daha da ileri götürecektir. Emperyalist savaş kaçını-lmaz değildir. Ama savaş ne süper devlet-lerle uzlaşarak önlenir, ne de sınıf müca-delesini tatil eden barış nutukları atarak. Emperyalist savaş ancak halkların devrim mücadelesi önlere. Ve eğer emperyalist talan savaşı önlenemezse, savaşa devrime yola-çaktır. Büyük öğretmen Mao Zedung'un belirt-tiği gibi "Ya devrim savaşı önler, ya savaşa devrime yolaçar". Bir başka alternatif yok-tur. Zafar dünya proletaryasının ve ezilen halklarındır.

OLKEMİZ BOYOK BİR ALT OST OLUS İÇİNDEDİR

Ülkemiz dünyadaki bu alt üst oluşun di-şında kalamazdı ve kalmadı. Dünyadaki bütün

temel gelişmelerin keskinleştiği günümüzde ülkemizde de bütün temel gelişmeler keskinleşmekte, ülkemiz de büyük bir alt üst oluş içinde.

Dünya çapında iki süper devlet arasındaki rekabetin keskinleştiği şartlarda, özellikle Kıbrıs'ın işgalinden bu yana iki süper devlet arasında ülkemiz üzerinde hegemonya kurma mücadelesi daha da keskinleşti. Bir yandan Amerikan emperyalizmi dünya halklarından ve Türkiye'nin çeşitli milliyetlerinden halkından yeddiği darbelerle sarılan hegemonyasını pekiştirmeye, bölgedeki ve ülkedeki hakimiyetini korumaya çalışırken, öte yandan sosyal-emperyalist süper devlet Türkiye üzerindeki Amerikan hegemonyasının sarsılmasından yararlanarak ülkeye sızmaya, Türkiye üzerinde hegemonya kurmaya çalışıyor. Ülkemiz toprakları üzerinde süren rekabet bütün çıplaklığı ile gözler önündedir. Ülkemizdeki alt üst oluş tahlil etmek için herşeyden önce bu keskinleşen rekabeti tesbit etmek gerekir.

Türkiye üzerinde iki süper devletin rekabeti ülke topraklarına da yansımakta, yarı sömürge, yarı-feodal yapının bir sonucu olan buhranlı birleşerek ve bu buhranı derinleştirerek ülkeyi büyük bir alt üst oluş içine sürüklemektedir.

Ülkemiz üzerinde iki süper devletin rekabetinin keskinleşmesi yanında, dünya çapında derinleşen kapitalizmin genel bunalımı emperyalizmin bir yarı-sömürgeci olan ülkemize birkaç kat artarak yansımakta. Dünyanın pek az ülkesinde görülen bir enflasyon hızı, resmi rakamları kat kat aşan bir işsizlik, ekonominin bir çöküntü dönemine girebileceği tahminleri kol geziyor. Yıllardır emperyalistler ve onların uşakları derinleşen buhranın bütün yükünü işçi sınıfının ve çalışan halkın sırtına yıkmaya çalışıyorlar. Ama onlar ne faşist baskıları, ne de işledikleri cinayetler işçi sınıfının ve çalışan halkın haklarının gasbedilmesine karşı, artan sömürü ve zulme karşı mücadelelerinin sürekli yükselmesinin önüne geçemezdi ve geçemedi. Buhranın bütün yükünü işçi sınıfı ve çalışan halkın sırtına yıkmaya cabaları her türlü siyasi gericiilik ve boyundurukla birleşmesine rağmen kitlelerin kendiliğinden mücadelesini ülkede geçmişte görülmemiş boyutlarla büyümesine engel olamıyor.

Gerek iki süper devletin dünya ve Türkiye üzerinde keskinleşen rekabeti, gerekse birkaç kat artarak Türkiye'ye yansıyan ekonomik buhran ülkemizdeki temel gelişmeyi son yıllarda çok keskinleştirdi, üretici güçlerin gelişmesinin önündeki engelden, yani yarı-sömürge, yarı-feodal yapıdan kaynaklanan ekonomik, siyasi, sosyal buhranı çok derinleştirdi.

İki süper devletin ülke üzerinde rekabeti keskinleşmesi ve derinleşen kapitalizmin genel bunalımı birkaç kat artarak ülkeye yansidikça bir yandan yarı-sömürge, yarı-feodal yapıdan kaynaklanan temel gelişme keskinleşirken, buna paralel olarak da ülkedeki bütün gelişmeler keskinleşiyor.

12 Mart öncesinden bu yana derinleşen siyasi, ekonomik ve sosyal buhran çalışan kitlelerin en geri kesimlerini bile uyandırdı, siyasete açtı, alt üst oluş şartlarında çalışan kitlelerin en geri kesimleri bile bugünkü ekonomik, sosyal ve siyasi yapının emperyalizme bağımlı kalmaya mahkum olduğunu, bu yapı sürdüğü, bu yapının hakim sınıfları devlet iktidarını ellerinde tuttukça, Türkiye'nin iki süper devletin emperyalist rekabetlerinin bir alanı olacağını, bu rekabette bir o yana, bir bu yana sürükleneyeceğini, ülkenin hiçbir problemine çözüm getirilemeyeceğini, yarı-sömürge, yarı-feodal yapı kırılmadıkça, süper devletlerin elinde oynuncak olan hakim sınıfların iktidarı alaşağı edilemedikçe bu durumun değişmeyeceğini görmeye başladılar.

Artan sömürü ve zulüm karşısında kitlelerin kendiliğinden mücadelesi büyük boyutlara ulaşıyor. Mücadele sürecinde işçi sınıfı ve çalışan halk sosyal-faşistlerin de hakim sınıfların bir parçasını oluşturdularını, faşistlerle aralarındaki gelişmelerin tali, işçi sınıfı ve halka karşı faşistlerle ittifakının esas olduğunu, sosyal-faşistlerin amacının bir yandan faşistlerle elele işçilerin ve çalışan kitlelerin devrimci mücadelesini ezme, öte yandan sosyal-emperyalizmin ülkemize sızmasından ve derinleşen siyasi buhrandan yararlanarak sosyal-faşist bir diktatörlük kurmak olduğunu giderek görmeye başlıyorlar. Her geçen gün çeşitli milliyetlerden halkımız ile iki

süper devlet ve onların uzantıları faşistler ve sosyal-faşistler arasındaki gelişmeyi şiddetlendiriyor.

İki süper devlet arasındaki hegemonya mücadelesinin şiddetlenmesi, içinden çıkılmaz ekonomik, siyasi ve sosyal sorunlar, temel gelişmenin keskinleşmesi ve kitlelerin kendiliğinden mücadelesinin yoğunlaşması hakim sınıflar arasındaki gelişmelerin derinleşmesinde, çeşitli faşist ve sosyal-faşist klikler arasındaki rekabetin şiddetlenmesinde yansıyor. Kendi aralarındaki gelişmelerin keskinleşmesiyle hakim sınıfların çaresizlikleri, zaafıları daha açık bir biçimde ortaya çıkıyor. Öte yandan bu durum halkın en geri kesimlerini siyasete çeken bir başka etmen oluyor. 12 Mart'tan bu yana faşist diktatörlük bir yandan faşist kurumlarını sağlamlaştırıyor, devletin faşistleştirilmesinde yeni adımlar atarken, bir yandan da sürekli zayıflıyor.

Aynı faktörler ülkemizdeki bütün gelişmeleri keskinleştiriyor. Proletarya ile burjuvazi, köylülükle feodal toprak ağaları ve tefeciler, Kürt ulusu ile iki süper devletin uzantısı Türk hakim sınıfları ve Kürt milli hainleri, şehir küçük burjuvazisi ile emperyalizm ve hakim sınıflar arasındaki gelişmeler keskinleşiyor, ülkenin içinde bulunduğu alt üst oluş yoğunlaşıyor.

İki süper devletin Türkiye üzerindeki hegemonya mücadelesinin yoğunlaşması şartlarında aynı zamanda iki süper devletle ülke arasındaki gelişme de keskinleşmekte, gerek dünya çapında gerek Türkiye üzerinde süper devletlerin rekabetinin şiddetlenmesi emperyalist savaşa ve istilaya karşı mücadele görevini bugünden önümüze çıkarmaktadır. Çünkü emperyalistlerarası yeniden paylaşım mücadelesi barışçıl bir yeniden paylaşım olamaz. Bu rekabetin şiddetlenmesi, gerek dünya çapında, gerekse ülkemizde en büyük bir uyanıklılığı gerektiriyor. Ama günümüzde emperyalist savaşa ve istilaya karşı mücadele iç gelişmelerin bize yüklediği görevlere tabi olarak ele alınmalıdır. Bugün dış gelişme, giderek keskinleşmekte birlikte iç gelişmelerin yanında talidir, yani iç gelişmelerin ortaya çıkardığı görevleri tali kılacak kadar keskinleşmemiş--tir.

ÜLKEMİZDEKİ ALT ÜST OLUŞ MÜKEMMEL BİR DURUMDUR

Bugün ülkemiz üzerinde iki süper devletin rekabetinin keskinleşmesi ve kapitalizmin derinleşen bunalımının ülkemize bir kaç kat artarak yansımaları direnleşen siyasi, sosyal, ekonomik buhran çalışan halkın sırtındaki yükü dayanılmaz kılmakta, bir yandan da iki süper devletin hegemonya mücadelesi halkımızı yeni zulüm ve kıyım tehlikeleriyle karşı karşıya bırakmaktadır.

Ama karamsarlığa kapılmak, umutsuzluk-gözyaşları dökmek ya da kitlelerden kopukluğun sonucu olan bir çaresizlik içinde oportünist tezlerle dört elle sarılmak için hiçbir neden yoktur. Özellikle süper devletlerin rekabetiyle derinleşen siyasi, sosyal, ekonomik buhran işçilerin ve çalışan halkın sırtındaki yükü dayanılmaz kılıyor, onları yeni zulüm ve kıyım tehlikeleri ile karşı karşıya bırakıyor, ama aynı zamanda onları uyandırıyor, en geri kesimlerini bile siyasete açıyor, kitlelerin kendiliğinden mücadelesini görülmelik boyutlara ulaştırıyor. Toplumun bütün kesimlerini harekete geçiren, sınıf mücadelesini şiddetlendiren, ezilen halkın mücadelesini şiddetlendiren bir alt üst oluş bu.

Ülkemizde bir kaç yıldır hızlanarak süren alt üst oluş mükemmel bir durumdur. Türkiye son yıllarda bütün geçici iniş çıkışlara rağmen sürekli yükselen bir devrimci kabarış yaşamaktadır. Bu devrimci kabarıştan faşistler korkuyor, işçileri ve köylüleri sorgusuz sualsiz kurşunlamakla kitle mücadelesini ezebileceklerini sanıyorlar. Bu devrimci kabarıştan sosyal-faşistler korkuyor, devrimci işçileri tek tek tesbit edip fabrikalardan attırarak, yurtseverlere ve devrimcilerle silah ve zincirle saldırarak, yurtseverleri ve devrimcileri polise ihbar ederek, basında dünya ve Türkiye'deki devrimci gelişmeyi sansür ederek, darbeci yöntemlerle sendikaların ve demokratik kitle örgütlerinin yönetimini gasbederek kitle mücadelesini ezebileceklerini, derinleşen ekonomik, siyasi ve sosyal buhranı bir hükümet buhranının sınırları içine hapsederek, buhrandan sosyal-faşist diktatörlüklerini kurma yönünde yararlanabileceklerini

sanıyorlar. Ama faşistlerin ve sosyal-faşistlerin bütün cabaları boşunadır. Geniş çalışan halk kitlelerinin soru sormaksızın hakim sınıfların peşinden gidebildikleri, halka yabancı aydınların umutsuzca "bu halk adam olmaz" diyebildikleri günler çok geçmişte kaldı.

Halkın mücadelesini dizginleyip, kontrol altına alıp, emperyalizmin sınırları içinde iki süper devletle, faşistlerle ve sosyal-faşistlerle uzlaşma temelinde bir reform hareketiyle sınırlamaya çalışan reformcu CHP "emek en yüce değerdir", "devlet yönetiminin fabrikalarda, tarlalarda kararlaştırılacağı bir halk iktidarı kuracağız" demek zorunda kalıyor. Çünkü işçilerin ve çalışan halkın mücadelesi CHP'nin reformcu sınırlarını çok aşmıştır. O kadar ki bu mücadele CHP içine bile yansımıştır. Sadece seçmenlerin oyunu alabilmek için değil, tabanını kaybetmemek için de, onları uyutabilmek için de CHP bu gibi sloganları kullanmak zorunda kalıyor. CHP bu sloganlarla halkın devrimci uyanışını reform sınırları içinde tutmak, halkın mücadelesinin iki süper devlete ve faşist diktatörlüğe karşı yönelmesini engellemek, halkın mücadelesini yozlaştırmak çabasındadır. Ama CHP, devletin yönetiminin fabrika ve tarlalarda kararlaştırılması gibi ancak proletarya önderliğinde yeni demokratik bir devlette mümkün olan bir demokrasiyi yozlaştırarak bugünkü devletin sınırları içerisinde bir söz de reform sloganına indirgemek ihtiyacını duyuyor, çünkü işçi ve çalışan halk kitlelerinin devrimci demokratik özenleri bugünkü devletin sınırlarını kendiliğinden aşmıştır.

Kitlelerin kendiliğinden mücadelesi ekonomik taleplerin sınırlarını yer yer aşmıştır. Kendiliğinden mücadelede ekonomik talepler siyasi taleplerle, reformcu talepler devrimci taleplerle içiçedir. Toplumdaki alt üst oluş, devrimci demokratik uyanış gerçek bir demokratik devrimci kabarıştır. İşçiler, köylüler, Kürt ulusu, gençlik, kadınlar, küçük memurlar yarı-sömürge, yarı-feodal yapının empoze ettiği ön yargılardan kurtulmakta, eski fikirler, eski mücadele sınırları eski saflaşmalar alt üst olmakta ve Türkiye proletaryası ve Türkiye'nin çeşitli milliyetlerden çalışan halkı, dünyadaki bütün temel gelişmelerin keskinleştiği günümüzde dünya proletaryası ve ezilen halklarla omuz omuza dünya devrimine katılma yönünde ilerlemektedir. Günümüzde karamsarlığa ve umutsuzluğa yer yoktur. Ülkemizdeki alt üst oluş mükemmel bir durumdur.

DEVİRCİ PROLETER ÖNDERLİK OLMAKSIZIN KİTLE MÜCADELELERİ DEVİRCİ SİYASİ HEDEFLERE YÖNELEMEZ VE ZAHER YOLUNDA İLERLEYEMEZ

İki süper devletin ülkemiz üzerindeki rekabetinin keskinleşmesinin ve kapitalizmin, derinleşen genel bunalımının ülkemize bir kaç kat artarak yansımalarının bir sonucu olan alt üst oluş beraberinde getirdiği yeni zulüm ve kıyım tehlikelerine, artan sömürü ve baskıya rağmen mükemmel bir durumdur, çünkü işçi sınıfının ve çalışan halkın en geri kesimlerini bile uyandırmakta, siyasete açmaktadır. Kendiliğinden kitle hareketlerinin büyük yükselişini ve hakim sınıfların içine düştükleri büyük zaafıları göremeyip, "faşizm tirmanıyor, karşı-devrimin yeni büyük saldırıları gündemdedir" tesbiti yapmak da, iki süper devletin ülkemiz üzerinde keskinleşen rekabetinin esas olarak iç gelişmeleri keskinleştirdiğini, bir devrimci kabarışta yol açtığını göremeyip, sosyal-emperyalist yayılmaya karşı hakim sınıfların ordusundan başka bir dayanak bulamamakta objektif gelişmeyi doğru tesbit edememekten kaynaklanan, proletaryaya ve halka güvenmemek anlamına gelen ve siyasi oportünizme götürecektir yanlış tesbitlerdir.

Ancak, mükemmel olan yalnızca objektif durumdur. Subjektif unsur mükemmel olmaktan çok uzaktır. Kitlelerin uyanışıyla kıyaslandığında proleter devrimci hareketin durumu da, genel olarak yurtsever, anti-faşist hareketin durumu da son derece zayıftır. Ülkemizde henüz bir devrimci proletarya partisi inşa edilememiştir. Yurtsever, anti-faşist hareket örgütlü olmaktan çok uzaktır. Alt üst oluş şartlarında uyanan işçi ve çalışan halk kitleleri devrimci siyasi hedefler doğrultusunda seferber edilememektedir. Halk kitlelerinin mücadelesi kendiliğinden mücadelenin sınırlarını aşmamaktadır.

Devrimci proleter önderlik olmaksızın kitle mücadelesi devrimci siyasi hedeflere yönelmez, ya düzenin sınırları içerisinde bir reform hareketiyle sınırlı kalır, ya da düzenin sınırlarını aştığında hakim sınıfların terörü altında ezilir. Kitle mücadeleleri devrimci proleter önderliğe kavuşmadıkça, iki süper devletin ülkemiz üzerinde keskinleşen rekabeti halkımızı büyük acılara boğacaktır. Oysa halkımızın yiğit fedakar mücadelesi proleter devrimci önderlikle birleştiğinde zafer yolunda emin adımlarla ilerleyecektir.

BAS ÇELİŞME İKİ SÜPER DEVLET, FAŞİSTLER VE SOSYAL-FAŞİSTLERLE ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN HALKIMIZ ARASINDAKİ ÇELİŞMEDİR

İki süper devletin ülkemiz üzerindeki rekabetinin şiddetlendiği, ekonomik buhranın çok derinleştiği, yarı-sömürge, yarı-feodal boyundurukla kırılması objektif zorunluluğunun bütün acılığı ile belirdiği, hakim sınıfların çaresizlik ve zaafılarının, iç çatışmalarının açığa çıktığı, kitlelerin kendiliğinden mücadelesinin büyük boyutlara ulaştığı günümüzde derinleşen buhranı devrim yoluyla çözmeye yönünde ilerlemek için, temel gelişmeyi çözmeye yönünde ilerlemek için bugün kavramamız gereken halka, yani baş gelişme iki süper devlet ve onların uzantıları faşistler ve sosyal-faşistlerle çeşitli milliyetlerden halkımız arasındaki çelişmedir.

Bu aşamada iki süper devlet ve işbirlikçileri ile çeşitli milliyetlerden halkımız arasındaki gelişme esas olarak iç gelişmelerin keskinleşmesi şeklinde yansımaktadır. Çünkü iki süper devletin ülkemiz üzerinde keskinleşen rekabeti savaş ve istila tehlikesini de beraberinde getirmekle birlikte, henüz ağır basan yön iki süper devletin ülkemiz üzerindeki hakimiyetlerini uşakları aracılığıyla, yerli gericiilik aracılığıyla kurmaya çalışmalarıdır. Gerek sarılan hegemonyasını korumaya ve pekiştirmeye yönelen Amerikan emperyalizmi, gerekse Türkiye üzerinde Amerikan emperyalizminin hegemonyasının sarsılmasından yararlanarak ülkeyi kendi hegemonyası altına almaya çalışan sovyet sosyal-emperyalizmi hegemonya mücadelesinde esas olarak faşistlerin ve sosyal-faşistlerin vatan satıcılıklarına da yansıyorlar. İki süper devlet, ekonomik, siyasi, askeri her türlü tehdit, şantaj, resmi ve gayri resmi rüşvet ve diğer yollarla ülke üzerinde tahakkümlerini koruyorlar, yerli gericiiliği satın alarak ve yerli gericiiliğe boyun eğdirerek rakiplerini alt etmeye çalışıyorlar.

İşte bu nedenle iki süper devletin ülkemiz üzerinde keskinleşen rekabeti, sömürü ve tahakkümleri dış gelişmeyi de keskinleştirmekle birlikte, halen esas olarak iç gelişmeleri keskinleştirmektedir.

İşte bu nedenle iki emperyalist süper devletin sömürü ve tahakkümlerinin yoğunlaşması, ülke üzerinde hegemonya kurmak için aralarında keskinleşen rekabet hakim sınıflar arasındaki gelişmeleri şiddetlendirmekte, hakim sınıfların zaafılarını ortaya çıkarmaktadır. Ülkedeki bütün gelişmeleri şiddetlendirmekte, halk kitlelerinin emperyalizm ve yerli gericiilik ittifakına karşı mücadelesini yoğunlaştırmakta, bir devrimci kabarışta yolaçmaktadır.

Özellikle ülkemizde halen birbiriyle rekabet eden çeşitli emperyalist tekellerin, çeşitli emperyalist ülkelerin ve özellikle iki süper devletin sömürü ve tahakkümlerinin aynı zamanda yoğunlaşması, emperyalistlerarası rekabetin, özellikle iki süper devlet arasındaki rekabetin yoğunlaşması, yerli gericiiliğin emperyalizme bağımlılığının bütün acılığıyla görülmesini önüyor, bu nedenle yerli gericiiliği adeta emperyalizmden bağımsızmış gibi ele alma eğilimi doğuyor. Geçmişte Amerikan emperyalizminin Türkiye üzerindeki hegemonyası bütün açıklığı ile sürerken mücadelenin Amerikan emperyalizmi ve onun uşağı yerli gericiilik ittifakını hedef alması gerektiği noktasında proleter devrimciler arasında ve yurtsever, anti-faşist unsurlar arasında görüş ayrılıkları hemen hiç doğmamıyordu. Oysa bugün emperyalistlerarası rekabetin keskinleşmesi ve iki süper devletin sömürü ve tahakkümlerinin ülkede aynı zamanda yoğunlaşması, kafaları karıştırmakta, emperyalizm ile yerli gericiilik arasındaki ittifakın görülmesini güçleştirmektedir.

Bu durum kendiliğinden kitle mücadelesinin genellikle tek başına yerli gericiili-

ği hedef almasına, yerli gericiiliğin aradaki emperyalist süper devletleri kitlelerin kendiliğinden göremelerine yol açıyor.

Kendiliğinden kitle hareketlerinin doğurduğu siyasetin kuyruğuna takılan kimi proleter devrimciler de, gelişmelerin iç yüzünü kitlelere açıklayacaklarına, dış görünüşle kendileri de yetiniyorlar ve tek başına yerli gericiiliği hedef alıyorlar. Baş gelişme yerli gericiilikle halk arasındadır ve "demokratik devrim görevleri", "anti-faşist mücadele ön plandadır" görüşünde bil lurlaşan Halkın Kurtuluşu'nun savunduğu birinci yanlış anlayış adeta tahlillerinden emperyalizmi çıkartıyor. Ülkedeki somut durumu, iç gelişmelerin keskinleşmesini, faşizmi tahlil ederken ve proleter devrimcilerin görevlerini tesbit ederken, iki süper devletin yoğunlaşan sömürü ve tahakkümünü, aralarında keskinleşen ve ülke topraklarına yansıyan hegemonya mücadelesini tümyle göz ardı ediyor. Sanki Türkiye emperyalist-revizyonist dünya ekonomisinin bir parçası değildir. Sanki Türkiye Ay'dadır. Baş gelişmeyi yerli gericiilikle halk arasında tesbit eden yanlış anlayış doğal olarak Türkiye'yi emperyalist (tekeli kapitalist) bir ülke olarak görmeye Türkiye'deki faşizmle emperyalist ülkelerdeki faşizmi aynılaştırırmaya varıyor. Bu yanlış anlayış kendiliğinden beraberinde reformizmi, emperyalizmin sınırları içerisinde bir "devrim" anlayışını getiriyor. Bu yanlış anlayışın çöktürülmesi için esas üzerinde durulması gereken nokta, ülkenin somut durumu tahlil edilirken iki süper devletin yoğunlaşan sömürü ve tahakkümünün, aralarında keskinleşen ve ülke topraklarına yansıyan hegemonya mücadelesinin gözardı edilemeyeceği gerçeği olmalıdır. Yarı-sömürge bir ülkenin somut durum tahlilleri emperyalizm tahlillerinden koparılamaz. Somut durum tahlilleri ve baş gelişme tahlilleri doğru yapılmadıkça, arada bir iki süper devlet ve sosyal-faşistler baş düşmanlar arasında sayılarak bu temelden sakat anlayış aşılmaz olmaz. Baş düşmanlar baş gelişme tahlillerinden çıkar. Tahliller temelden düzeltilmedikçe dört baş düşman arada bir sayılarak siyaset düzeltilmiş olmaz, devrim doğrultusunda ilerlenemez.

Halkın Sesi'nde ifadesini bulan ikinci yanlış anlayış da emperyalizm ile yerli gericiilik ittifakını kavrayamamaktan, ülkede birbirleriyle rekabet eden çeşitli emperyalist tekellerin, özellikle de iki süper devletin sömürü ve tahakkümlerinin aynı zamanda yoğunlaşması ve iki süper devlet arasındaki hegemonya mücadelesinin keskinleşmesi nedeniyle yerli gericiiliğin emperyalizme bağımlılığını bütün açıklığıyla göremekten kaynaklanıyor. Birinci yanlış anlayış gibi bu yanlış anlayış da yerli gericiiliği adeta emperyalizmden bağımsızmış gibi ele alıyor. Bugün baş gelişme iki süper devlette halkımız arasındadır ve bağımsızlık görevi ön plandadır görüşünde billurlaşan bu yanlış anlayış yerli gericiiliğe karşı mücadelelerin bugün tali olduğunu ileri sürüyor. Sanki, emperyalist ve sosyal-emperyalist tekeliler ülkeye yerli gericiiliği satın alarak sızıyorlar, sanki iki süper devlet sömürü ve tahakkümlerini yerli gericiiliğe rağmen yoğunlaştırıyorlar, sanki iki süper devlet arasındaki hegemonya mücadelesi ülke topraklarına yansımıyor, sanki iki süper devlet birbirlerinin ayağını kaydırırmaya ve kendi hegemonyalarını pekiştirmeye, ya da kurmaya çalışırken yerli gericiiliğin, ve onun siyasi temsilcileri çeşitli faşist ve sosyal-faşist kliklerin vatan satıcılığına dayanmıyor. Sanki yerli gericiilik Amerikan emperyalizmine askeri tahakkümünü arttırması için uşak tavrı ile valvarmıyor da, Amerikan emperyalizmi yerli gericiiliğe rağmen Türkiye üzerinde askeri tahakkümünü pekiştirmeye çalışıyor! Sanki sosyal-emperyalizm yerli gericiiliğe rağmen ülke ekonomisinin can damarlarına hakim hale geliyor, yerli gericiiliğe rağmen Türkiye'yi kendi ekonomisine bağımlı bir yeni-sömürgeye, tekeli kapitalist ekonomisinin tarım ürünleri deposuna dönüştürmeye çalışıyor. Sanki sosyal-emperyalizm Türkiye üzerindeki siyasi tahakkümünü bu ekonomik bağımlılık yoluyla satın alınan yerli gericiiliğin teslimiyetçiliğine dayanarak kurmaya çalışmıyor da, sadece askeri tehditle yerli gericiiliğe boyun eğdiriyor!

Bu yanlış anlayış yerli gericiiliği iki süper devletin bağımsızlaştırıyor, tekeli kapitalizmin, emperyalizmin yayılmacılığıyla Çarlık ve Osmanlı İmparatorluğu gibi askeri-feodal imparatorlukların yayılmacı-

lığı arasındaki en temel farkları, yerli gericiiliğin satın alınması, sermaye ihracı, ekonomik bağımlılaştırma ve sömürme temelinde siyasi ve askeri tahakküm kurulmasını, siyasi ve askeri tehdit, şantaj ve saldırının ekonomik temelden kaynaklanan ve ekonomik temel üzerinde yükselen bu yayılmayı sadece daha kolay kıldığını, yoksa temeldeki ekonomik yayılmayı ortadan kaldırmadığını, tali kıldığını gözardı ediyor.

Yerli gericiiliğin, büyük burjuvazi ve bü yük toprak sahiplerinin emperyalizme bağımlılığı görülmeince, emperyalist süper devletlerin yerli gericiiliği satın aldığı görülmeince, bu yerli gericiilik "öz kaynaklara dayanan milli savunma siyaseti" izlerse "yeni çarların boyun eğdirme çabaları karşısında direnilebilir" şaşkınlığına düşülmesi acı ama doğaldır.

"Rusya'nın ekonomik sömürüşünü ve siyasi etkinliğini ortadan kaldırmayı gözardı eden devrim stratejileri inşa etmek ... saçmalaktır" diyor bu görüş. Amerikan emperyalizmi için aynı durumun geçerli olduğu unutulmamak kaydıyla bu çok doğrudur. Ve Brezile Militan Gençlik Dergisi'ni bu noktayı her zaman, herkesten çok vurguladı. Ama yukarıdaki anlayışın inşa ettiği devrim stratejisinin temel taşı nedir? Yerli gericiiliğin "öz kaynaklara dayanan bir milli savunma siyaseti" izleyerek "ve askeri bakımdan güçlü" olarak "yeni çarların boyun eğdirme çabaları karşısında direnilebilmesi"! Bunlar Marksizm adına söyleniyor! Çaçımızda bir geri ülkede emperyalist süper devletlerin ekonomik sömürüşünü ve siyasi etkinliğini ortadan kaldırmanın tek bir yolu vardır, proletarya önderliğinde, işçi-köylü ittifakı temelinde demokratik halk devrimi yoluyla emperyalizm ve yerli gericiilik ittifakının alaşağı edilmesi. Devrimci proletarya milli burjuvazinin ve hatta diyetim ki emperyalizme bağımlı büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarının emperyalist süper devletlerin ekonomik sömürüşüne ve siyasi etkinliğine şu ya da bu ölçüde karşı çıkmasına, bu düzenin en kararlı muhalifleri olarak sevinir. Böyle bir durum halkların devrimci mücadelelerinin ürünüdür ve düşmanlarımızı zayıflatır. Ama devrimci proletarya, çağımızda bağımsız kapitalistleşme yolu tıkalı olduğundan ve burjuvazi proletarya ve halka karşı emperyalizmle ittifak kurmaya mahkum olduğundan değil emperyalizme bağımlı hakim sınıfların, milli burjuvazinin bile emperyalist sömürü ve tahakkümü son veremeyeceğini bilir.

Milli kurtuluş savaşımız "ülkemizin daha sonra yeniden emperyalizmin hakimiyetine girmesiyle" sonuçlandı. Bunun nedeni milli burjuvazinin "öz kaynaklara dayanan milli savunma siyaseti" izlememesi, ya da Türkiye'nin "askeri bakımdan güçlü" olmaması değildi. Bunun nedeni emperyalizm çağında bağımsız kapitalistleşmenin mümkün olmamasıydı, milli kurtuluş savaşıyla kazanılan siyasi bağımsızlığı kapitalist şartlarında finans-kapital ağlarının ülkeyi içine alması, ekonomik sömürü ve siyasi tahakküm kurmasını önleyemeyeydi.

"Türkiye askeri bakımdan zayıf olduğu için, Stalin'in tehditleri karşısında NATO'ya girmek zorunda kaldı ve Amerikan emperyalizmine Stalin'in tehditleri nedeniyle boyun eğdiği için ekonomik ve siyasi bakımdan Amerikan emperyalizmine bağımlı hale geldi" diyen karşı-devrimcilerle paralel düşülmektedir.

Gerek Amerikan emperyalizminin, gerekse Rus emperyalizminin ekonomik sömürü ve siyasi tahakkümlerini kırmının yeni çarların boyun eğdirme çabaları karşısında direnmenin yolu, bir kalem darbesiyle emperyalizmden bağımsızlaştırılan yerli gericiiliğin askeri gücünün artmasını savunmak değil, emperyalizm ve yerli gericiilik ittifakına karşı, iki süper devlet, faşist diktatörlük ve sosyal-faşizm karşı işçi sınıfı önderliğinde halkın bağımsız güçlerini seferber etmektir. Bu görüşün sahipleri Marksizm-Leninizm yolunda ilerlemeye kararlı oldukları takdirde, bu temelden sakat burjuva tezleri terkedeceklerdir. Ve bu burjuva tezlerine uluslararası planda da birkaç aydın dışında hiçbir dayanak bulamayacaklardır.

Biz yerli gericiiliğin silahsızlanmasını savunmayı reddediyoruz. Silahsızlanması gerekenler 3. Dünya Ülkeleri değil, iki süper devlettir. Türkiye'nin silahsızlanması savunma revizyonistlerin hedefi sosyal-emperyalizmin yayılmacı amaçlarını kolaylaştırmaktır. Bu ve benzeri konularda revizyonistlerin tezlerini ödüğün alanlar ve dergilerinde bunları savunular da, gözlerini